

பின்பு ஒருநாள் நாதமுநிகள் நீராடி எழுந்தருளும்போது, தம் பெண்டிள்ளைகள் வந்து 'ஐயரே! இரண்டு வில்லிகளும் ஒரு பெண்ணும் ஒரு குரங்கைக் கொண்டுவந்து 'நாதமுநிகள் எங்கே?' என்று கேட்க, நாங்களுடைய நீராடி வருவரென்று சொன்னோம். சடக்கென வாச் சொல்லீரென்று சொல்லிப் போனார்கள்" என்ன, நாதமுநிகளும் "எங்கேறப்போனார்கள்?" என்ன, "தென்றிசையேறப்போனார்கள்" என்றார்கள். அங்கேகேட்டு "திருவராய்வந்தாரென்முன்னே நின்றார், என்னும்படி நீங்கள் கண்டீமீழந்தீர்கள்; நான் காணப்பெற்றிலேனே" என்று நொந்து "காணுமாறருளாய்க் காகுத்தா" என்று புலம்பி, அத்திசையை நோக்கிச்சென்று கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தருகே வந்து, "இப்படி வில்லிகளைக் கண்டீர்களோ?" என்று கேட்க, அவர்களும் "இத்திசையே போனார்கள்" என்றவாறே அவ்விடம் தேடிப்போக, அங்கு அழகியசிவகராய் ஸேவை ஸாதித்தருள, அவ்வளவிலும் 'தருஷ்ட ஏவ ஹி நஸ்ரோக மபநேஷ்யதி ராகவ:' என்கிறசக்ரவர்த்தித்திருமகன் நம்மிடம் தேடிவந்தும் காணப்பெற்றிலேன்! என்று முசித்துக் கிடக்க. அப்போது பிராட்டியோடும் இளையபெருமாளோடும் திருவடியோடும் கலந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸேவை ஸாதித்தருள, "என்னமுதனைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவே" என்னும்படி அவன் திருவடிதொழுது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இச்செய்தியைக் குருகைகாவலப்பனுள்ளிட்டார் கேட்டு 'வ்யாகுலப்பட்டு ஈஸ்வர

1. கலங்கி

யிருந்ததாயும், பின்பு ஈஸ்வரமுநிகளுக்கு ஒரு குமாரர் அவதரிக்கப் போகிறார். அவருக்கு யமுனைத்துறைவர் என்று திருநாமம் சாத்தித் திருமகன் மந்தார்த்தாதிகளையும் உபதேசரியும் என்று உய்யக் கொண்டாருக்கு நியமித்தருளித் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினதாயும் எழுதிபிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமந்தாதமுநிகள் முத்துநாற்றுநாற்பது திருநகைத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தாரின் எட்டாயது திருநகைத்ரத்திலிருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். ஆகையாலிறே ஸம்ப்ரதாய பரிபாசுத்திரஹஸ்பத்தில், 'நாதமுநிகள் தம்முடைய திருப்போனாரான ஆளவந்தாருக்குத் தாம் உபதேசரிபாதே தம்முடைய ஸிஷ்யர்களை இவருக்கு உபதேசரிபுங்கள் என்று ஆக்ஞாபித்தது' குருபுத்ர பெளத்ராதிதளும் வித்யா காதத்திற்றுப் பாரஸ்தபாத்ரங்கொன்றும், ஜ்ஞாநஸந்ததியாமே முற்பட்டவர்களும் குருக்களாக ஆதானீயரென்றும் ஆகாங்கைப்பன் ரிக்கே...ப்ரபஷ்டதமாகாதென்றும் தெளிவித்தபடி' என்று நமதேசரிகள் அருளிச்செய்தார்.

முநிகளைத் தேற்றி அவரைக்கொண்டு நாதமுநிகளுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தை *ப்ரஹ்மமேத விதியாலே ஸம்ஸ்கரிப்பித்து, வீரநாராயணபுரத்தேற வெழுந்தருளி மற்றும் ¹சரட்கைங்கர்யங்களையெல்லாம் பரக்கச் செய்தருளினார்கள்.

நாதமுநியின் திருநகரத்தின் ஆனி அநுராதை

பின்பு குருகைகாவலப்படனும் நாதமுநிகள் நியமநப்படிக்கு யோகக்ரமத்தி வெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டு ²ஸோகார்த்தராய்த் தேறி ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ்செய்தருளி முதலிகளுக்கு விஸேஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் ஒரு ஜபகால விஸேஷத்தில் ப்ராக்ருதாபிமானத்தாலே இரண்டு நாய்களுக்கு இரண்டு மநுஷ்யர்களுக்கும் தேஹநாஸத்தைக்கண்டு, “அப்ராக்ருத நித்ய ஸம்பந்தியான எம்பெருமான் நிற்க, நாமும் நடிஸ்தபரண பின்பு இனியொன்றும் செய்யவேண்டுவதில்லை” என்று ஆஹார நித்ரா திகளையும் ஸந்த்யாவந்தநாதிக்கைங்கர்யங்களையும் விட்டுக் கேவலம்பகவத்த்ய நத்தை அநுஷ்டித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்ட ருளி, போரஉகந்து, “ஆஹார நித்ரா திகளை அங்கீகரித்தவர்களுக்கு ஸந்த்யாதிகைங்கர்யங்கள் அஸம்ஸ்கர்தவ்யங்களென்று அநுஷ்டித்த நம் நாதமுநிகளையும் அதிமாயித்தார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்” என்று அருளிச்செய்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். உய்யக்கொண்டார் திருநகரத்தின் சித்திரையில் க்ருத்திகை.

1. இறந்தபிறகு செய்யும் காரியங்கள். 2. துக்கத்தால் வருந்தியவராய்.

*ப்ரஹ்மமேதம், பித்ருமேதம் என்று இருவகை ஸம்ஸ்காரம் இறந்தவர்களுக்கு உண்டு அதில் ஆண்களில் வேத வேதாந்த மந்தவர்களுக்கு மட்டும் ப்ரஹ்மமேத ஸம்ஸ்காரம். வேத வேதாந்தமறியாத ஆண்களுக்கும், பெண்கள் யாவருக்கும் பித்ருமேத ஸம்ஸ்காரம்தான் உண்டு.

பின்பு மணக்கால்நம்பி முதலானவர்கள் மிகவும் ஸோகார்த்தர் களாய் தாங்களே தேறிநிற்க, நம்பியும் உய்யக்கொண்டாருக்குச் சரமகங்கர்யங்களை யெல்லாஞ் செய்தருளி, மற்றுமுள்ள முதலிக ளையும் கூட்டிக்கொண்டு, வேதாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு யமுநைத்துறைவர் அத்யயநம் பண்ணுகிற க்ரமத்தைக் கண்டு இரண்டாந்தரம் சொல்லவேண்டாதபடி இருக்கிறது என்ன ஆஸ்சர்யம் என்று அனைவரும் ஆநந்திப்பார்கள். இவருக்குத் திருக் கல்யாணமுஞ் செய்தருளி ஈஸ்வரமுநிகளும் திருநாட்டுக்கெழுந் தருள, யமுநைத்துறைவரும் அவருக்கு ப்ரஹ்மமேதம் முதலான சரமகங்கர்யங்களை எல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுநைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்ய பட்டருடனே ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிறகாலத்தில், ராஜாவின் பக்கல் ஆஸ் தான பண்டிதனுன ஆக்கியாழ்வானுக்கு வித்வான்களெல்லாரும் கப்பங்கொடுத்துப் போருகையாலே மஹாபாஷ்யபட்டர் பக்கல் கப்பத்திற் நத்தரவு வந்தவாறே அவரும் முசித்துக் கிடக்க, யமுநைத் துறைவர் இதென்னவென்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியைச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டருளி அந்தப் பத்ரத்தைக் கிழித்துவிட்டு,

“ந வயம் கவயஸ்து கேவலம் ந வயம் கேவலதந்த்ரபாரகா: |
அபி து ப்ரதிவாதிவாரண ப்ரகடாடோப விபாடநக்ஷமா: ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தை அருளிச்செய்து எழுதி அனுப்பினார்.

ஆக்கியாழ்வானும் ராஜாவுக்கு அறிவிப்பிக்க, ராஜாவும் யமு நைத்துறைவரை வரும்படி ¹ஸாஸநம் வரவிட்டான். அந்த ராஜ ஸாஸநத்தையும் யமுநைத்துறைவர் கிழித்துவிட்டார். அத்தை ராஜா கேட்டுக் கோபித்துக்கொள்ள, ராஜபத்ரியான திருவரங்கத்தம்மை யும் “யோக்கியர்கள் பக்கல் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தால் அவர்களும் வருவர்கள், இல்லாவிடில் வரமாட்டார்கள்” என்ன, ராஜனும் தண்டனை முதலான வரிசைகளை அனுப்பி அழைத்து வர ணிட, யமுநைத் துறைவரும் அந்தத் தண்டனையிலேறி ராஜ ஸ்தலத்தில்,

1. கட்டளை அனுப்பினான்.

“ஆஸாலா தத்ரிகந்யா சரணகிஸலய ந்யாஸ தந்யோபகண்டா-
தாரக்ஷாநீத ஸீதாழககமல ஸமுல்லாஸஹேதோஸ்ச ஸேதோ: |
ஆச ப்ராச்ய ப்ரதீச்ய க்ஷிதிர யுகளாதர்க சந்த்ராவதம்ஸாத்
மீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரயுக்தம் ஸ்ரம ம்ருதிதமநா ம்ருக்யதாம் மாத்ரு
ஸோந்ய: ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தைச் சொல்லிப் பிருது கூறி வைக்க, ஆக்கியாழ்
வானும் அதைக்கேட்டு அதிசுபிதனாய் “இவருடன் ¹தர்க்கிக்க
வேண்டும்” என்ன, அசனும் அதை யமுநைத்துறைவருக்குச்
சொல்லி, யமுநைத்துறைவரும் “மத்பஸ்தர் முன்பாகவே வாதம்
பண்ண வேண்டும்” என்றருளிச் செய்ய, மஹிபதியும் அவ்வாறே
வித்வான்களை அழைப்பித்து ஒரு வாதஸ்தானத்தில் கூட்ட, ராஜ
பத்ரியும் ராஜாவைப் பார்த்து “முன்பு நமக்கு ஸைவ வைஷ்ணவத்
தில் ²விவாதம் வந்தவாறே நான் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞைக்குப்
பகவதாநுகூல்யமிருந்து இப்போது யமுநைத்துறைவர் எழுந்தருளி
னார். ஆகையால் இருவருக்கும் ஜபாபஜயங்களில் என் செய்யக்
கடவது?” என்ன, ராஜனும் “ஜபித்தவருக்கு நாம் அர்த்த ராஜ்யம்
கொடுத்து, தோற்றவரும் ஆள் செய்யும்படி பண்ணக்கடவது”
என்ன,

அவ்வளவில் ஆக்கியாழ்வானும் யமுநைத்துறைவரைப் பார்த்து
“உம்முடைய ஸத்வாதத்தை அஸத்வாதமாக்கக் கடவேன்.
உம்முடைய அஸத்வாதத்தை ஸத்வாதமாக்கக் கடவேன்” என்ன,
யமுநைத்துறைவரும் அவனைப் பார்த்து,

“ராஜாயம் ஸார்வபௌம:
ராஜபத்ரியம் ³பதிவ்ரதா,
த்வந்மாதா ⁴ந வந்த்யா”

என்கிற மூன்று வார்த்தை அருளிச் செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும்
“உத்தரஞ் சொல்ல மாட்டாதே இருந்தான். பின்பு வேதாந்தத்தில்
அர்த்த விசாரத்திலும் உத்தரஞ் சொல்ல ஸமர்த்தனகீலாமையாலே
கீழ்ப்பட்டு ⁵அதோமுகனாபிருக்க, ராஜபத்ரியான திருவரங்கத்
தம்மமையும் ‘என்னை ஆள வந்தீரோ!’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்து

1. வாதிக்க 2. சர்ச்சை 3. கற்புடையவன் 4. மலடியல்ல
5. பதில் 6. தலைகுனிந்து.

திருவடி தொழுது ராஜாவுடனே யமுறைத்துறைவரை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு தம் மணிமாடமாளிகையிலே புகுந்தாள்.

ராஜாவும் அவருக்கு ஆளவந்தாரென்று திருநாமம் ஸமர்ப்பித்து அர்த்த ராஜ்யத்தையும் கொடுத்து ஆக்கியாழ்வானையும் ஆள் செய்யச் சொல்ல, ஆளவந்தாரும் அவன் ப்ரஸித்த வருத்த வித்வா னாகையாலே ஆள் செய்யவேண்டுவதில்லை யென்றருளிச் செய்து ¹பத்நீஸஹிதராய் ராஜபோகத்தில் ஸுகமாக எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படியிருக்க நெடுங்காலம் கழிந்தவாறே சொட்டைநம்பி, தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, பிள்ளையரசு நம்பி, திருவரங்கப் பெருமாள் என்று நான்கு குமாரர்கள் அவதரித்தார்கள்.

அநந்தரம் இந்த வருத்தாந்தத்தை மணக்கால் நம்பியும் கேட்டருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணுமென்ற பேராசையோடே எழுந்தருள, அவ்விடம் ராஜபதமாய் கட்டும் காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணமாட்டாதே திருமடைப்பள்ளியில் ஸுகங்கர்யபரரை நோக்கி “ஆளவந்தார் விரும்பி யழுது செய்யும் கறிபமுதென்னை?” என்று கேட்க, அவரும் தூதுனையென்று சொல்ல, நம்பியும் அன்று முதல் ஆறுமாஸம் தூதுனை ²இட்டு நடத்திப்போக, அவ்வளவிலும் மாஹாநஸிகருக்கு நம்பிஸ்வரூபம் தெரியாமையாலே ஆளவந்தாருக்கு அறிவியாமலிருக்க, நம்பியும் ஒருநாள் ³தவிர்த்தார். ஆளவந்தாரும் “தூதுனையில்லையோ?” என்ன, மாஹாநஸிகரும் “ஒரு வருத்தர் நாள் தோறும் தூதுனையிட்டு நிற்பர், இன்று தவிர்த்தது என்னவோ?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் “விஸ்மயப்பட்டு “இனி அவர் வந்தவாறே நம்மிடத்தில் வரும்படி சொல்லுங்கள்” என்ன, அவர்களும் மறுநாள் நம்பியைக் கண்டு இச் செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்து, ஆளவந்தார் பக்கல் எழுந்தருளப் பண்ணி வைக்க, ஆளவந்தாரும் நம்பியைக் கண்டு ⁴பிரத்யுத்தாநாபிவாதந பூர்வகமாகத் திருவடி தொழுது ⁵ஓராசார்யாஸநமிட்டு “பண்டிவரைக் கண்டறிவ தெவ்வூரில் யாமென்றே பயில்கின்றாளால்” என்கிறபடியே ⁶ஸந்திக்கிராய் “நம் பக்கல் விரும்பிவந்த

1. மனைவியுடன் 2. கொடுத்து வர 3. வராமலிருந்தார் 4. ஆச்சரியப்பட்டு 5. எதிர்கொண்டு வணக்கத்துடன் 6. ஆசாரியனுக்குத் தக்க ஆஸனம் 7. சந்தேகம் கொண்டவராய்.

உமக்கு என்ன வேண்டுவது?" என்று கேட்க, நம்பியும் "நமக்கு வேண்டுவ தொன்றுமில்லை" என்றும், "உம்முடைய பிதாமஹ தந்தை என் பக்கனின்று கைக்கொள்ளக்கடவீர்" என்றும், "அது கைக்கொள்ளுகைக்கு ஏகாந்தமாகச் சிவதூதம் போக வேண்டும்" என்றும், "அது கொள்ளுமளவும் நித்யமாக உம்முடைய பக்கல் நான் உந்து போடும்படி¹ அப்பணைபிட வேண்டும்" என்றும் அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே கட்டளையிட, நம்பியும் அன்று முதல்² கீதார்த்தத்தினைப் பதினெட்டு நாளில் அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாருக்கும் ஒருநாளைக்கொருநாள் ஆர்த்தி பிறந்து "அவ் வஸ்துவை ஸாஷாட்கரிக்க உபாயமில்லையோ?" என்ன, நம்பியும் "சரமஸ்லோகத்தை மெய்மைப் பெருவார்த்தையாகையாலே ஏகாந்தத்தில் உபதேசித்து அர்த்தத்தையும் தெளிவித்துப் பரம புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை யிப்ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்தை அநுஷ்டித்து ப்ராஹ்ம த்தாலல்லது ஆஸ்ரித கல்பகனான எம்பெரு மான் தரமாட்டான் காணும்" என்றருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் நெல் லுக்குப் பால்கட்டப் பால்கட்ட தலை வணங்குமாபோலே ஸரணு கதி நெஞ்சில் படப்பட ஸரணய விஷய³ ப்ராவண்யாதிஸாயம் பெற்றவராய் நம்பியை முன்னமே கைக்கொண்ட ஆசார்யரென்று அறிந்தவராய் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் ருசியில்லாதவராய் இருக்கக்கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு

“தஸ்மாத் ரங்கம் மஹாபுண்யம் கோ ந ஸேவேத புத்திமாந்”

என்கிறபடியே ஜ்ஞாநப்ரதமாயும் நமன்தமரா லாராயப்பட்டநீயா ததுமான திருவரங்கத் திருப்பதியில் நம்பியு மெழுந்தருளி, பெரிய பெருமானைத் திருவடி தொழப் பண்ணி “உம்முடைய பூர்விகர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இது!” என்று காட்டியருள, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாள் முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியையும் அமலனாதி பிரான் படியே ஸேவித்து,

“பழுதே பல பகலும் போயினவென்றஞ்சி,
யழுதே னரவணை மேற்கண்டு தொழுத்தன்”

என்கிறபடியே கண்ணும் கண்ணீருமாய் அநுபவித்து நம்பி திருவடிகளிலே தம் குமாரர்கள் நால்வர்களையும் ஆஸ்ரயிப்பித்து, உபதேசித்த பாசுரத்தைக் கொண்டு திருவாரமார்பனான திருவரங்கத்தம்மான் திருக்கமலப் பாதங்களிலே “புகலொன்றில்லாவடியே னுன்னடிக் கீழமர்ந்து புகுந்தேனே” என்கிறபடியே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணியருளி, இவ்வர்த்தத்தைக் கண்டு எல்லாரும் உஜ்ஜீ சிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்ரீ ப்ரபதநமான சதுஸ்ரலோசியையும், பகவத் ப்ரபதநமான ஸ்தோத்ரரத்நத்தையும், ஆகம ப்ராமான்யத்தையும், ஆத்மஸித்தி ஸம்வித்ஸித்தி ஈஸ்வரஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயத்தையும், கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்தையும் அருளிச் செய்து¹ துர்யாஸ்ரமத்தையும் ஸ்லீகரித்தருளினார்.

அப்போது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, ஆளவந்தாராழ்வான், பெரிய திருமலைநம்பி, திருமாலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், வான்மாமலையாண்டான், ஈராண்டான், திருமோகூர்ப்பன், திருமோகூர் நின்றான், தெய்வப் பெருமாள், மாறனேரி நம்பி, திருக்குருகூர்தாஸர், ஈங்கச்சோளாண்டான், ராஜபத்நியான திருவரங்கத்தம்மை, திருக்கச்சிநம்பி ஆகிய இப்பதினாறுவர்களும் ஆஸ்ரயித்தார்கள்.

அப்போது மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாருடைய ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்கியாநுஷ்டானங்களைப் பார்த்து உகந்தருளி “குருகை காவலப்பனிடத்தில் ஒரு ரஹஸ்ய விசேஷத்தை வைத்து உமக்கு ப்ரஸாதிக்கும்படி நாதமுநிகள் நியமநமாகையால், அங்கேறப்போய் அத்நையும் கைக்கொள்ளீர்” என்றருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் ‘அறியாக் காலத்துள்ளே’ என்கிறபடியே அடியேனை ஆட்கொண்டு திருவந்தரத்தை உபதேசித்து ‘சந்மசந்மாந்தரங்காத்தடியார்கள் கொண்டு போய்’ என்கிறபடியே “நிலை பொருந்துங்காலந்தேடி விசேஷார்த்தங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளின தேவரீர் நியமநமே அடியேனுக்குக் கைங்கர்யம்” என்று அவர் திருவடி தொழுது தர்ஸந ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க,

அப்போது மணக்கால் நம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த ஆளவந்தார், சொட்டை நம்பி, தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, பிள்ளையரசு நம்பி,

1. நான்காவது ஆச்ரமம் (ஸந்தியாஸம்).

திருவரங்கப் பெருமாள், சிறுப்பிள்ளையுடையார்பிள்ளை, திருமாலிருஞ் சோலைதாஸர், வங்கிப்புரத்தாச்சி, அரசு நம்பி என்கிற ஒன்பது திரு நாமங்களில் திருவரங்கப் பெருமாள் ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே அதி¹ப்ரவணராய் ஆளவந்தாரருளிச் செய்கிற விபேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் நெஞ்சிற்கொண்டு எப்போதும் ப்ரபந்தத்தையும் அதனுடைய அர்த்தத்தையும் கேட்பதும் சொல்வதுமாயிருக்கக் கண்டு “இவர் ஆளவந்தாராழ்வார்” என்று எல்லாருமருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் இவருடைய திவ்யப்ரபந்தத்தில் இயலோடுமிசையோடும் பாடுகிற ஸாமர்த்த்யத்தைக்கண்டு, நாதமுநிகள் நியமநப்படிக்குக் கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானோபாதி அழகியமணவாளனுக்கு ப்ரபந்தங்களைப் பாடும்படி நியமித்தருள, ஆளவந்தாராழ்வாரும் அப்படியே பாவராக தாளங்கள் பொருந்தின திவ்ய ப்ரபந்தத்தை அழகியமணவாளனுக்குப் பாடிவரக்கண்டு இவர் திருவரங்கப்பெருமானரையர் என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாரைப்பார்த்து, ‘இனி மேலும் உம்மைப்போலே ஒருதர்ஸநப்ரவர்த்தகரை உண்டாக்கக் கடவீர்’ என்று அருளிச்செய்து, ஆசார்யன் திருவடிகளை த்யாதித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

மணக்கால்நம்பி திருநகூதர்ம் மாசிமாஸத்தில் மகம்.

மணக்கால்நம்பிக்கு ப்ரஹ்மமேதாதி சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் அரசு நம்பியைக்கொண்டு நடப்பிவைத்தருளினார்கள். வங்கிப்புரத்தாச்சியும்

“நிர்திஷ்டா மதுரிபுணா தயாகரேண
ஸ்ரீரங்காதிஷு பஹுதாமஸு கூமாயாம் |
நித்யாஸ் தே ஸுபகுணஸூரயோவதீர்ணஸ்
ஸம்ஸாரே ந குருவசோ ஹி லங்கநீயம் ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தாலே நம்பி திருவுள்ளக்கருத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினார்.

பின்பு ஆளவந்தாரும் முதலிகளுடனே வீரநாராயணபுரத்தில் குருகைகாவலப்பன் யோகம் செய்துகொண்டிருக்கிற இடத்தில் “யோகபங்கபயத்தாலே பின்புறத்தில்நிற்க, அப்பனும் “சொட்டைக்

1. பக்தியுடையவராய் 2. யோகம் கலையுமென்ற அச்சத்தால்.

குலத்தாருண்டோ?” என்று கேட்டருள, “அடியேன் யமுநைத் துறைவன்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிதொழுது “அடியேன் சுவர்ப்புறத்தே இருக்கச்செய்தேயும் இப்படி அறியும்படி எங்ஙனே?” என்றுகேட்க, குருகைகாவலப்பனும் “நம்கண்ணன் சொட்டைக்குலத்துத் தெய்வம் ஆகையாலே குலமகனைக்கண்டு திரும்பிப்பார்த்தருளினார். அதுகண்டு நானுமறிந்தேன்காணும்” என்றருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் போரடிகத்து “ஸ்தோஷ்யாமி ந: ஓலதநம் குலதைவதந் தத்” என்கிறபடியே பேராசைப்பட்டு “அடியேனுக்கு அந்தயோகரஹஸ்யத்தை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்தித்துக்கிடக்க, குருகைகாவலப்பனும் ¹முடிபிடித் தெடுத்து “நம்முடைய ²தேஹாவஸாநத்தில் சொல்லுகிறோம்” என்றும், “அந்தஸமயமும் வருகிற ³புஷ்யமாஸத்தில் ⁴புஷ்யயோகத்தில் ⁵அபிஜிந் முஹூர்த்தத்தில் வரப்போகிறது” என்றும் அருளிச் செய்து ஸ்ரீமுகமும் கொடுத்தருளினார். ஆளவந்தாரும் அந்த ஸ்ரீமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் திருவரங்கப்பெருமானாரை யர் “கெடுமிடராயவெல்லாம்” என்கிற திருவாய்மொழியை அபிநயத் துடனே பாடுகிறபோது, “கடல் ஞாலம் செய்தேன்” என்கிற திரு வாய்மொழியின்படியே தன்னுடம்பு மறந்து பாடுகிற இவர், ஆளவந் தார் திருமுகத்தைப்பார்த்து “நடமினோ நமஸ்கருள்ளிர்” என்று பல்கால் பாடியருள, ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டருளி, இதுவும் நம்மாழ்வார் நியமநமென்றறிந்து, திருவநந்தபுறத்தேற வெழுந்த ருளி, அந்த எப்பெருமானிடத்திலீடுபட்டுச் சிலநாள் கழிந்தவாறே குருகைகாவலப்பன் ஸ்ரீமுகத்தைப்பார்க்க, அதுவும் “அதிக்ரமித்த படியால் ஸோகார்த்தராய் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளி. ஆசார்ய ¹விஸ்வலக்ஷத்தாலே நோவுபட்ட தெய்வவாரியாண்டாளைத் தேற்றி யருளி, ‘ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ந்யஸ்தபரான ப்ரபந்நனுக்கு ஆசார்யநியமநமே கைங்கர்யமென்று துணுவுவேண்டாவே?’” என்றருளிச்செய்ய, முதல்களும் கேட்டு, “இந்த ஆண்டானாலே பர மார்த்தத்தைத் தெளிந்தோம்” என்று உகந்தருளினார்கள்.

-
1. சுருக்கமாக 2. தேஹத்தின் முடிவு (இறக்கும் தருணம்) 3. புஷ்ய மாஸம் (தை மாதம்) 4. பூச நக்ஷத்திரச் சேர்க்கை 5. பகல் 12 முதல் 1 மணி வரையில் 6. கடந்ததால் 7. ப்ரிவு.

பின்பு தர்ஸநப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு 'இத்தர்ஸநத்திற்குப் ப்ரவர்த்தகராய் ஒருவர் உண்டாகவேணும்' என்று பெரியபெருமானை ஆளவந்தார் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்க, முன்பு ஒருகால் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் ஸாதிக்கிற காலத்தில் "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்கிற திருவாய்மொழி யர்த்தத்தைக்கேட்டுப் பெரிய திருமலைநம்பி திருமலையேறப்போக ஆசைப்பட, அதை ஆளவந்தாரும்கண்டு, "இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் இவர்தெஞ்சிற் கொண்டாலல்லது இவ்வளவு ஆசையுண்டாகாது" என்று போரடகந்து, "இத்தர்ஸநம் இவர்முகமாகத்தழைக்கும்படி பெரியபெருமான் திருவுள்ளம்" என்றருளிச்செய்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள, பெரிய திருமலைநம்பியும் தன் பிதாவான தெய்வத்துக்கரசுநம்பியோடே இரண்டு உடன்பிறந்தார்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யமும் செய்து கொண்டிருக்க,

அப்போது ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஆஸுரி கேசுவப்பெருமானும், மதுரமங்கலம் கமலநயநபட்டரும் இவர் உடன்பிறந்தவர்களை ¹விவாஹார்த்தமாகக்கேட்க, "உங்களுக்குத் திருவிலச்சினை மந்த்ரோபதேஸாதிகள் இல்லையே" என்றுச்சொல்ல, "அவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்றுகேட்க, நம்பியும் அவர்களுக்குத் திருவிலச்சினை மந்த்ரோபதேஸாதிகளையும் ப்ரஸாதித்தருளி, கேசுவப்பெருமானுக்குப் பூமிப்பிராட்டியாரென்கிற உடன்பிறந்தாளையும், கமலநயநபட்டருக்குப் பெரியபிராட்டியாரென்கிற உடன்பிறந்தாளையும் வாழ்க்கைப்படுத்தி ருஸ்யஸ்ருங்கர் சக்ரவர்த்திக்கு அநுக்ரஹித்தாப்போலே இவர்களுக்கும் ஸத்புத்ரருண்டாகும்படி அநுக்ரஹித்தருளினார்.

1. விவாகம் செய்து கொள்ள

எம்பெருமானார் வைபவம்

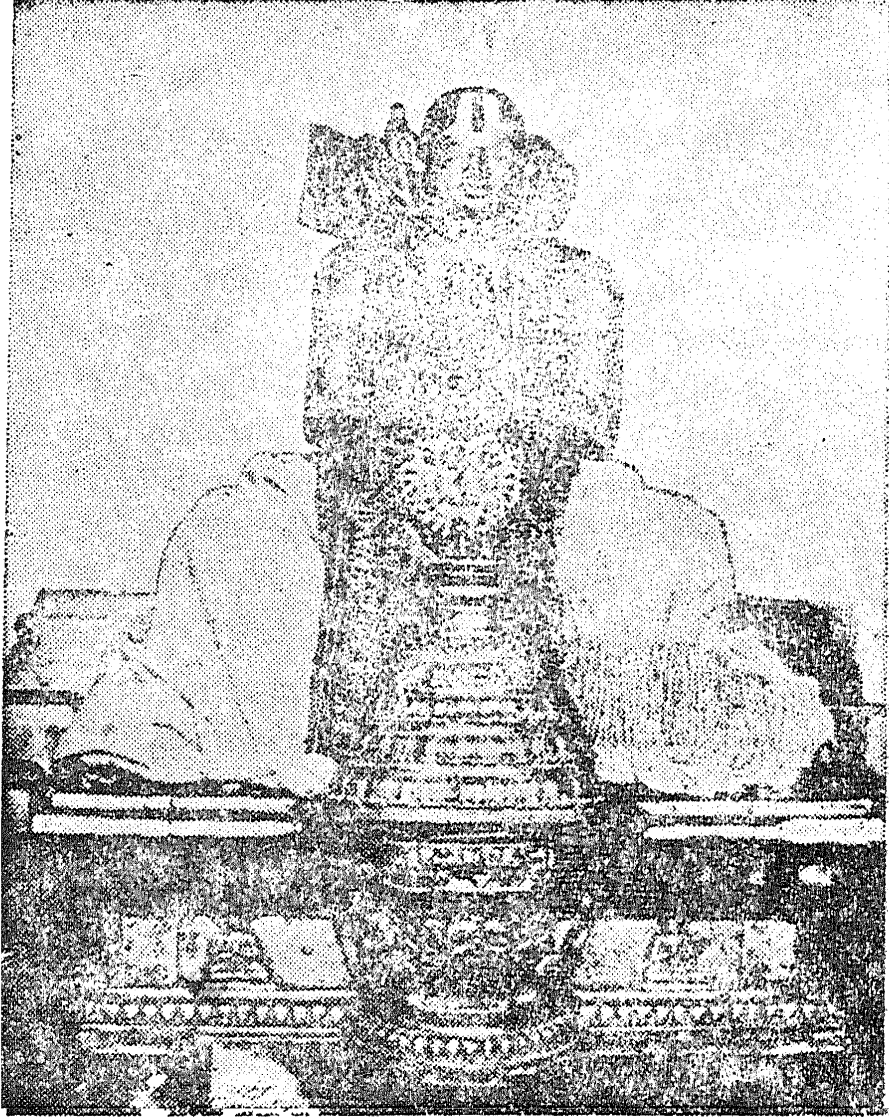
சைத்ரார்த்ராஸம்பவம் விஷ்ணோர் தர்ஸந ஸ்தாபநோத்ஸுகம் |
துண்டரமண்டலே ஸேஷ மூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே ||

பின்பு அவர்களும் தங்கள் தங்கள் ஊரிலே வாழ்கிறகாலத்தில், எம்பெருமான் வேதாந்தஸூத்ரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்ய முகத்தாலே ஸமீபநார்த்தங்களைத் தெளிவிக்கக்காகத் திருவநந்தாழ்வானை ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஆஸூரிகுலதிலகரான கேசவஸோமயாஜி கருக்குக் கவி சககக-ஆவதான பிங்களவர்ஷம் சித்திரைமாஸம் திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்தில் குமாரராய் அவதரிப்பித்தான்.

இச்செய்தியைப் பெரிய திருமலை நம்பியும் கேட்டருளி, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறவெழுந்தருளிக் கேசவஸோமயாஜியாரையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, அந்தஸூசுவையும் குளிரக்கடாக்கித்தருளி, அந்தஸூசுவின் முகவொளியைப் பார்த்து, “‘லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பநந:’ என்கிறபடியாயிதே இருப்பது, ஆகையால் ‘இனையபெருமான் திருநாமமே தகும்’ என்று இராமாநுசனென்று திருநாமம்சாத்தி, ¹ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து, இனையாழ்வாரென்றும் கொண்டாடித் திருமலையேற எழுந்தருளினார்.

கேசவஸோமயாஜியாரும் அவருக்கு ²ஜாதகர்மாதிகளை ³யதா காலத்தில் அநுஷ்டித்து உபநயநாநந்தரம் ⁴ஸாங்கோபாங்கமாக அத்யயநத்தைப்பண்ணிவைக்க, இனையாழ்வாரும்ஷோடஸவார்ஷிக ரானவாறே ⁵க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தையும் அங்கீகரித்தருளி, “‘பெருமான் கோடிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொருவன் ஏகதண்டினந் ந்யாஸீயாய் பூர்வபக்ஷம் வாசிப்பிக்கிருன்’” என்று கேட்டருளி, அங் கேறஎழுந்தருளி, அவன்பக்கல் பூர்வபக்ஷம்வாசிக்கத்தொடங்கினார்.

1. காப்பாக 2. குழந்தை பிறந்த உடனே செய்யக் கூடியவை: (1) ஜாதகர்ம (2) நாமகரணம் (3) 11வது நாள் செய்யக் கூடியது இவைகளை 3. உரிய காலத்தில் 4. நான்கு வேதங்கள், ஆறு அங்கங்கள், நான்கு உபாங்கங்கள் முதலியவை. 5. இரண்டாவது ஆச்ரமம்-படித்து முடித்ததும் விவாஹம் செய்துகொள்வது.



அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜர்

(கருணையின் உருவம், ஸமதர்ஸநத்தின் ஆதர்ஸம், விஸிஷ்டாத்வைத தர்ஸநத்தின் த்வஜம்)

உடையவர், யத்ராஜர், எம்பெருமானார், பாஷ்யகாரர், இனையாழ்வார், லக்ஷ்மண முநி என்றெல்லாம் போற்றப்படுபவர்.

மதுரமங்கலத்தில் கமலநயநபட்டருக்கு க்ரோதநஸம்வத்ஸரத் தில் மகரபூர்ணீஜம ஸோமவாரம் கூடின புநர்வஸௌநக்ஷத்ரத்தில் ஒரு குமாரரவதரிக்கப் பெரியதிருமலைநம்பியும் அங்கேறவெழுந்தருளி அந்த ஸரிஸுவைக் குளிரக்கடாக்கித்தருளிக் கோவிந்தபட்ட ரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்து, ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலைச்சினை யும் ப்ரஸாதித்தருளித் திருமலைவேறவெழுந்தருளினார்.

கமலநயநபட்டரும் யதாகாலத்தில் அவருக்கு ஜாதகர்மாதிகளை யும்வேதாத்த யநத்னையும் ஸாஸ்த்ராப்யாஸதனையும் க்ருஹஸ்தாஸ்ர மப்ராப்தியையும் டண்ணிவத்தருள, கோவிந்தபட்டரும் இளை யாழ்வார் வாசிக்கிற க்ரயத்தைக்கேட்டுத் தாமும் அங்கேறப்போய் வாசிக்கத்தொடங்கினார்.

யாதவப்ரகாஸனும் “ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம” என்கிற ஸ்ருதிக்கு ¹ அஸங்கதார்த்தத்தைக் கல்பித்துச் சொல்ல, இளையாழ்வாரும் அதைப் பரிஹரித்துக் குணநிருபணம் பண்ணியருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் ² அப்யஞ்சநஸமயத்தில் “தஸ்ய யதா கப்யா ஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணி” என்கிற உபநிஷத்திற்கு அபார்த்தத் தைச் சொல்ல, அதைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும் கண்ணீர் விட, அது நெருப்புப்போல் அவன் தொடையைச்சுட, அவனும் பதறி இவரைப்பார்த்து “துக்கமாவான்என்?” என்ன, இவரும் யதார்த்தத் தைச் சொல்லி, “இப்படியிருக்க அபார்த்தத்தைச் சொல்லத்தகு மோ?” என்ன, யாதவப்ரகாஸனும் “நான் சொன்னபடி கேட்கில் வாசித்திரும், இல்லாவிடில் போம்” என்ன, இவரும் கலங்கிநிற்க, அவனும் சில அந்தரங்கஜர ஏகாந்தத்தில் அழைத்து “இந்த இளை யாழ்வாராலேநம்முடையமதம்நஸிக்கும்படி இருக்கிறது; ஆகையால், இன்றுமுதல் அவருக்கு இஷ்டமானபடி நடந்துகொண்டு கங்கா யாத்ரைசெய்து அவரை வஞ்சித்துக்கங்கையிலே தள்ளக்கடவோம்” என்று நிர்ஸயித்து, இளையாழ்வாரை “நீர் சொன்ன அர்த்தம் ஸமீ

1. பொருந்தாத அர்த்தத்தை 2. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும் ஸமயம்.

“சீநமாயிருந்தது” என்று ¹ப்ரலோபித்துக்கொண்டு சிலநாள்கழிந்த வாறே கங்காயாத்தரை பண்ணிப்போக, பஹுதாரம் போனபின்பு ஒருநாள் ஒரு ²மஹாடவியிலே ஸௌசார்த்தமாக இளையாழ்வார் நின்றவாறே, கோவிந்த பட்டரும் இவர்களுடைய ³துராலோசனையை அறிவித்து அகன்று போகச் சொல்லித் தாமொருவருமே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வழியை விட்டு ஒரு மரத்தடியில் நின்றுபார்க்க, அவ்விடமும் மஹாடவியாயிருக்க, ‘ஆவாரார் துணை’ என்று பக்கம் நோக்கி நிற்க, பேரருளாளனும் பெருந்தேவியாரும் வில்லியும் வில்லிச்சியுமாய் வந்து நிற்க, அவர்களை “நீங்கள் எங்கேறப் போகிறீர்கள்” என்று இளையாழ்வார் கேட்க, அவர்களும் “காஞ்சீ புரத்தேறப் போகிறோம்” என்றவாறே, “குருஷ்வ மாமநுசரம்” என்கிறபடியே ‘என்னையும் அங்கு சேர்க்கக் கடவீர்கள்’ என்ன, அவர்களும் முன்னே போக, இளையாழ்வாரும் பின் சென்றவாறே, அந்த வில்லியை ‘இங்குத் தண்ணீருண்டோ?’ என்று வில்லிச்சி கேட்க, வில்லியும் ‘அருகே இருக்கிறது’ என்று ஒரு கிணற்றைக் காட்ட, இளையாழ்வாரும் அதுகேட்டு “நமக்குப் பரமோபகாரிக ளான இவர்களுக்கு நாம் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற இதுவும் ஒரு விலக்ஷணவ்ருத்தாயிருக்கிறது” என்று நிர்யசயித்து, அந்தக் கிணற்றிலே இறங்கி அவர்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்க, அவர்களும் பாநம் பண்ணி “இதுவே புண்யகோடி விமாநங்காணும்” என்று சொல்லி அந்தர்த்தானமாகப் போய்விட்டார்கள். இளையாழ்வாரும் கரையேறி கீழ்வானம் வெளுத்தமையையும், அருகே புண்யகோடி விமாநத்தையும் கண்டு ‘இதென்ன ஆஸ்ர சர்ய’மென்று மகிழ்ந்து அளையாழி கண்ட பிராட்டி போலே ஸந்தோஷித்து, ‘அத்திறம்’ என்று ஆழ்வார் மோஹித்தாப்போலே இவரொருவருமே பேரருளாளனென்றும் “எம்மாபாவியேற்கும் விதிவாய்க் கின்று வாய்க்குங்கண்டர்” என்று மோஹித்துக் கிடந்து, பின்பு தானே தேறி, நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களை அங்கருகே இருந்த ஒரு தடாகத்தில் செய்தருளி, அதிஸந்நுஷ்டராய் ராஜமார்க்கத்தாலே கோயிலேற எழுந்தருளி, பேரருளாளனையும் பெருந்தேவியாரையும் திருவடி தொழுது, ஆநந்தபரிதராய், நாடோறும் அந்தச் சாலைக்

கிணற்றினின்றும் திருமஞ்சநங் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காணாமல் காட்டிலே ¹நஸித்திருப்பரென்று உள் மகிழ்ந்து, கோவிந்தப்பட்டரைப் பார்த்து ‘இளையாழ்வாருக்கு என்ன தீங்கு வருகின்றதோ?’ என்று சொல்லிப் பரலோபித்து, வித்யார்த்திகளோடே கங்கா²தீரத் தைச் சென்று ³மாகஸ்நாநம் பண்ணி நிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தப்பட்டர் ஸ்நாநம் பண்ணச் செய்தே ஒரு லிங்கம் வந்து ⁴கைசேரும் படி பண்ணி யாதவப்ரகாசனும் ‘இதென்ன ஆஸ்சர்யம்! கோவிந்தப்பட்டரே! உம்மிடத்தில் ஸிவப்ரஸாதம் இருந்தபடி’ என்றும், ‘இனி இதுவே நமக்கு ஆராத்யதேவதை’ என்றும் சொல்லிச் சில ⁵க்ஷுத்ர மந்த்ரத்தை ஜபிக்க, கோவிந்தப்பட்டரும் ⁶துஸ்ஸங்கத்தாலே ⁷ப்ராந்தராய் அதை அங்கீகரித்திருக்க, அன்று முதல் அவரை உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரென்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் மீண்டு வரும்போது உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் ‘இந்த லிங்கத்தை ஒரு ஸ்தலத்திலே ⁸ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்’ என்ன, அவனும் அப்படியே செய்யுமென்று மார்க்கத்திலனுப்பிவிட்டுப் பெருமாள்கோயிலேறப் போந்தான். பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் மதுரமங்கலத்தில் அந்த லிங்கத்தைப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துப் பூஜித்து நிற்க, காள ஹஸ்திநாதன் இவர் ஸ்வப்நத்திலே வந்து நீர் நம் பக்கல் வந்து நிற்க வேணுமென்று சொல்லித் தன் ஸ்தானத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் அவரை அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்று ⁹ப்ரேரிக்க, அப்படியே ஸ்தாநத்தாரும் மதுரமங்கலத்தில் வந்து ¹⁰பஹுமதி பண்ணி அழைத்துக் கொண்டு போய் ஸ்தாந நிர்வாஹகராய் வைக்க, இவரும் அங்கேயே பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார்.

யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைப் பெருமாள் கோயிலிலே கண்டு மிகவும் ஸத்தோஷித்து ‘உம்மைக் காட்டில் பறிகொடுத்தோ

1. அழிந்திருப்பர் 2. கரை 3. தை அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் பூர்ணிமைவரை தினமும் அதிகாலையில் செய்யக்கூடிய ஸ்னானம் 4. கையில்வரும்படி 5. அற்ப மந்திரம் 6. கெட்ட சேர்க்கை 7. மயங்கியவராய் 8. ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து 9. தூண்ட 10. மரியாதை செய்து.

மென்று நிர்வேதப்பட்டிருந்தேன், இங்குக் கண்ட பின்பு ஸந்தோஷ முண்டாயிற்று, நீர் வந்த ப்ரகாரம் என்?” என்று கேட்க, இனையாழ்வாரும் வில்லி வருத்தாந்தத்தை¹ அடங்கச் சொல்ல, அவனும் “இவர் ப்ரபாவம்² ஸர்வாத்ரயிதமாயிருந்தது” என்று போர்ப்ரீதனாய் ஸ்வகோஷடியிலே கோர்த்துக் கொண்டு வாசிப்பித்து நிற்க,

இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெருமாள் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலேறச் சென்று நம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, ஆளவந்தாரும் ‘பெருமாள் கோயிலிலே என்ன விசேஷம்?’ என்று கேட்டருள, அவர்களும் எல்லாரும் ஆஸ்ரயப்படும்படியாய் இனையாழ்வார் பக்கல் பேரருளான வில்லி-வ்யாஜேந விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணிப் போந்ததை ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ் செய்து யாதவப்ரகாஸ³ வருத்தாந்தத்தையும் இப்போது இனையாழ்வார் அவன் பக்கலிலே வாசிக்கிறாரென்றும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி பெரிய பெருமானிடத்தில் பண்ணின ப்ரபத்தி ஸபலமாயிற்று “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” என்கிற திருவாய் மொழியிலே ஈடுபட்ட பெரிய திருமலை நம்பியைக் கொண்டு திருவிவங்கட முடையானும் இத்தர்ஸநத்தை நிலை நிறுத்தும்படி பண்ணியருளினார். பேரருளானும் “அக்ரத: ப்ரயயௌ ராம:” என்கிறபடியே தானும் பிராட்டியும் முன் நடந்து “குருஷ்வ மாமநுசரம்” என்று ப்ரார்த்தித்த இனையாழ்வாரைத் திருவுள்ளம் பற்றித் தாபன வழி நடத்தித் தம்மிருவரையும் திருவடி தொழுது ‘ப்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்’ என்கிறபடியே அவர் கொடுத்த தர்ஸனீரமுதையும் அழுதுசெய்து உள்குளிர்ந்து திருவுள்ளம் பற்றித் திருமஞ்சந கைங்கர்யத்தையும் நித்யமாகத் திருவுள்ளம் பற்றியருளினார். தத்காலா⁴ நுபாவ்யமான விபவம்போலன்றிக்கே பின்னாளுர் வணங்கும் சோதியான கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயிலெம்பெருமான்கள் மூவரும் இனையாழ்வாரிடத்தில் விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியிருப்பதால், “இவரே ஸித்தாந்த நிர்வாஹகராவர்” என்று போர உகந்து “பல்லாண்டு பல்லாண்டு” என்று பெரிய பெருமானை மங்களாஸாஸநஞ் செய்தருள, முதலிகளும்

1. முழுதும் 2. எல்லோரையும் மிஞ்சியது 3. செய்தியையும் 4. அனுபவிக்கத்தக்க.

கேட்டு விசேஷார்த்தங்களை நெஞ்சிற் கொண்டிருக்க, ஆளவந்தாரும் நம் பெருமானிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்து இளையாழ்வாரைக் கடாக்கித்தருளுகைந்தாக முதலிநோடே திருக்கோவலூர் வழியாகப் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, எதிர் கொண்டு வந்த திருக்கச்சி நம்பியையும் ஸந்தோஷித்து, பேரருளாளன் எதிரே அனுப்பி வைத்த ஸ்ரீ ஸடகோபனையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துச் சிரஸாவணித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதம் ஸ்வினித்தருளி, கோயிலேற வெழுந்தருளி அர்த்திதார்த்த பரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரையும் பெருந்தேவியாரையும் திருவடி தொழுது, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரை ஸேவித்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனையும் திருவடி தொழுது, வழி திகைத்து, உள் நடுங்கி 'ஆவாரார் துணை' என்று ரக்ஷகனைத் தேடின இளையாழ்வாருக்கு "தாஸா மாவிரகூச் செளரி:" என்கிறபடியே கண்காணத் தோன்றி "பயம் த்யஜத பத்ரம் வ:" எனனுமாப் போலே ¹ஸர்வபயநிவ்ருத்தி புரஸ்ஸரமாக ²ஸர்வ பலப்ரதனான தேவாரே வாழ்வித்தருளினபடியாலே இளையாழ்வாரென்கிற திருநாமம் யதார்த்தமாகிற்று. இனிமேலும் "ஸக்ருதேவ" என்கிற ஸ்ரீலோகத்தின்படியே ரக்ஷித்தருள வேணும் என்று ப்ரார்த்தித்து நிற்க, அப்போது யாதவ ப்ரகாசனும் வித்தியார்த்திகளோடே பெருமானை ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ண, ஆளவந்தாரும் இளையாழ்வார் ஆர்? என்று கேட்க, அங்ஙனங்களும் அவரென்று ஒருவரை ³நிர்ந்தேசித்துக் காட்ட, ஆளவந்தாரும் தன் தரமரைக் கண்களால் குளிர நோக்கியருளி,

“பஸ்ய ப்ரஸாதகலயா பதிரஸ் ஸ்ருணோதி
பங்கு: ப்ரதாவதி ஜவேந ச வக்தி மூக: |
அந்த: ப்ரபஸ்பதி ஸுதம் லபதே ச வந்த்யா
தந்தேவமேவ வரதம் ஸரணங் கதோஸி ||”

என்று பேரருளாளன் திருவடிகளிலே “இளையாழ்வார் இந்த வித்தாந்த ⁴நிர்வாஹகராகவேணும்” என்று ப்ரபத்தி பண்ணி, இளையாழ்வாரைக் கண்டு நாம் வார்த்தை சொன்னால் பூர்வபக்ஷம் வாசிக்கிறதற்கு விரோதமாம் என்று திருவுள்ளம் பற்றி மீண்டு முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

1. எல்லா பயங்களையும் போக்குபவனான 2. எல்லா பலங்களையும் அளிப்பவனான 3. குறிப்பிட்டு 4. நிலைநாட்டுபவர்.

பின்பு யாதவப்ரகாஸனும் வேதாந்தம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே, அந்தத் தேஸாதிபதியினுடைய பிள்ளையை ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு பிடித்து மிகவும் பிடிக்க, ராஜாவும் பஹுமந்த்ரஹ்ம களைக் கொண்டு பார்த்து அது தீராமல் பிள்ளையும் யாதவப்ரகாஸன் மஹா மாந்த்ரிகனென்று கேட்டு அவனை அழைப்பிக்கும்படி சிலரையனுப்புவிக்க, அவர்களும் அந்த வருத்தாந்தத்தை அங்கேறப் போய் ஸவ்ஸ்தாரமாகச் சொல்ல, யாதவப்ரகாஸனும் “அந்த ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸை நான் போகச் சொன்னேனென்று சொல்லுங்கள்” என்று சொல்லிப் போகவிட, அவர்களும் அப்படியே சொல்ல, ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸும் “யாதவப்ரகாஸனை நான் போகச் சொன்னேனென்று சொல்லுங்கள்” என்ன, அத்நையும் யாதவப்ரகாஸனுக்கு அறிவிக்க, அவனும் வித்யார்த்திகளோடே ராஜக்ருஹத்தில் மந்த்ர ஜபம் பண்ணிக் கொண்டு ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸின் ஸமீபத்திலே வந்து நிற்க, அதுவும் மூடக்கின காலே நீட்டி “நான் உன் மந்த்ரத்திற்குப் பயப்படுவேனோ? நீ உன் ஜந்மமும் என் ஜந்மமும் அறியமாட்டாய்” என்று சொல்ல, அவனும் “உனக்குத் தெரியுமாகில் ஜந்ம வருத்தாந்தத்தைச் சொல்வாய்” என்ன, அதுவும் “கோயில் பெரியோர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும் போது ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரி கரையில் ஒரு புற்றில் உடுப்பாயிருந்தாய்; அவர்கள் நீராடி அமுது செய்தருளின விடத்தில் சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு ப்ராஹ்மண ஜந்மமும் சில வித்யையும் உண்டாயிற்று. என்னுடைய ஜந்மம் ப்ராஹ்மண வர்ணத்திலே உண்டாய் யாகம் பண்ணி அதிலே மந்த்ர லோபம் வந்து அத்தாலே ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸானேன்” என்று சொல்ல, அவனும் ‘நீ யாருக்குப் போவது?’ என்ன, அதுவும் ‘உன் பக்கல் வாசிக்கிற இளை யாழ்வார் கடாக்கித்தருளி என்னைப் போகச் சொன்னால் நான் போகிறதன்றிக்கே என் பாபமும் போகும்’ என்று சொல்லி, இளை யாழ்வார் திருவடிகளில் விழுந்து துடிக்க, யாதவப்ரகாஸனும் இளை யாழ்வாரைப் பார்த்து ‘அத்தைப் போகச் சொல்லீர்’ என்ன, அவரும் அந்த ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து அருகேயிருந்த ஒரு வருக்ஷத்தை முறித்து அடையாளமாகக் காட்டிப் ‘போகக் கடவாய்’ என்றருளிச் செய்ய, அந்த ரக்ஷஸ்ஸும் அந்த வருக்ஷத்தை முறித்துக் கொண்டு

போய் விட்டது. அதைப் பார்த்து யாதவப்ரகாஸனும் அத்யாஸ் சர்யப்பட்டு, இளையாழ்வாரையும் ஸந்தோஷித்து மீண்டு தன் மடமேறப் போனான்.

பின்பு யாதவப்ரகாஸன் “ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம” “ஸதேவ ஸோம்யேதம்” என்கிற உபநிஷத்திற்கு ¹அத்வைதபரமாக அர்த்தம் சொல்ல, இளையாழ்வாரும் அதை ²நிராகரித்து விஸிஷ்டாத் வைதபரமாக ³ஸமஞ்ஜஸமான அர்த்தத்தை ⁴உபபாதிக்க, அவனும் ⁵அதிசுபிதனாய் “இன்று தொடங்கி உமக்குத் தகுமிடம் தேடிப் போய் வாசியும்” என்று சொல்ல, இளையாழ்வாரும் மீண்டு திருமாளிகையில் வந்து, திருத்தாயாரிடத்தில் இச் செய்தியைச் சொல்ல, அந்தத் தாயாரும் “பேரருளாளனுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்” என்று நியமித்தருள, இளையாழ்வாரும் அப்படியே இருந்தார்.

அவ்வளவிலே, ஆளவந்தார் திருமேனியில் நோவுசாத்தி யெழுந்தருளியிருக்க, திருவரங்கப் பெருமானாரையரை முன்னிட்டுப் பெரிய நம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத் திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பது ஒரு அர்த்தவிஸேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவர்களைத் திருவுள்ளமுகந்து “உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பது இதுவே” என்று அருளிச் செய்தார். அது எங்ஙனே என்னில்:— “ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ¹ந்யஸ்தபரர்களான உங்களுக்கு அறியவேண்டியது ஆசார்ய பரம் பரையிலே ²க்ருதஜ்ஞதாஜ்ஞானம்; செய்ய வேண்டியது ஆஜ்ஞா நுஜ்ஞாருபமான பகவத் கைங்கர்யம்; இது பாகவதாசார்ய கைங்கர்ய பர்யந்தமாயிருக்கும். அறிவிப்பிக்க வேண்டியது, பரம புருஷார்த்தோபாயமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்க வேணுமென்றும், அநுஷ்டித்த பின்பு முன் சொன்ன க்ருதஜ்ஞதையும் கைங்கர்யமும் தேவாவஸாதத்தளவும் வேணுமென்றும்” இப்படி அர்த்த விஸேஷங்களை ஆளவந்தாரும் அருளிச் செய்ய, முதலிகளும் கேட்டுத் தெளிந்தார்கள்.

1. அத்வைத ஸித்தாந்தப்படி 2. மறுத்து 3. பொருத்தமான 4. விவரிக்க 5. மிகவும்கோபித்தவனாய் 6. புகலிடமாய். 7. சரணு கதி செய்துகொண்டவர்களான 8. நன்றியறிதல்.



பெருமாள் கோயிலில் (காஞ்சீபுரத்தில்) திவ்ய ஸேவைதரும்
ஸ்ரீ தேவராஜப்பெருமாள்

பின்பு பெருமாள் கோயிலினின்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலேற வந்து, நம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது, ஆளவந்தார் பக்கல் ஸேவித்து நிற்க, அவர்களை “இனையாழ்வார் என் செய்கிறார்?” என்று கேட்டருள, அவர்களும் “யாதவப்ரகாசனை விட்டுப் பேரருளாளனுக்குத் திருமஞ்சந கைங்கர்யம் செய்கிறார்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைக் கேட்டருளி, “பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கினார்” என்று உகந்தருளி, “இனையாழ்வாரையழைத்துக் கொண்டு வாரும்” என்று பெரிய நம்பிக்கு நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, பெருந்தேவியாரையும் பேரருளாளரையும் திருவடி தொழுது, ஆளவந்தாரருளிச் செய்த சதுஸ்ரஸ்ரலோகியையும் ஸ்தோத்ர ரத்நத்தையும் அநுஸந்தித்துக் கொண்டு, இனையாழ்வார் சாலைக்கிணற்றினின்றும் திருமஞ்சநம் கொண்டு வருகிற வழியிலே நிற்க,

“ப்ரஹ்மா ஸிவஸ்ரதமக: பரம ஸ்வரா
டித்யேதேபி யஸ்ப மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே”

என்கிற ஸ்ரலோகத்தை இனையாழ்வார் கேட்டு, “இது ஆர் அருளிச் செயல்?” என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, “ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி” என்று பெரியநம்பியும் அருளிச் செய்ய, “அப்படிக்கொத்த மஹாநுபாவரை அடியேன் ஸேவிக்க வேணும்” என்ன, பெரியநம்பியும் “என்னோடே கூட வாரும்” என்ன, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிவித்து விடைகொண்டு பெரியநம்பியுடனே கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அங்கு, ஆளவந்தாருக்கு மிகவும் திருமேனி தளர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமாய்ப் பெரிய பெருமானை ஸேவித்து நிற்க, பெரிய பெருமானும் “நம் ¹பெரிய வீடு சேரக்கடவீர்” என்று ²அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து திருமாலை தீர்த்தம் முதலானவைகளை ப்ரஸாதிக்க, ஆளவந்தாரும் க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு மடமேற வெழுந்தருளி ஒரு குறையுள்ளவர் போல் கண்ணீர் விட்டருள, முதலிகளும் “இதென்ன?” என்று திகைத்து “திருவுள்ளத்திலென்ன

குறை?" என்று கேட்க, ஆளவந்தாரும் "இனி யென்ன குறை யெழுமையுமே?" என்றிருக்கச் செய்தேயும், இளையாழ்வாரைக் காணாத குறையொன்றுண்டு; என்றும், அதுவுமன்றிக்கே வ்யாஸ ஸூத்ரத்திற் கு அவ்யாஹத பாஷ்யமும் செய்து, அவ்வர்த்தங்களில் ஸம்ஸயம் தீரும்படி ஈஸ்வரேஸ்வரிகளான திவ்யதம்பதிகளுடைய ¹பாரம்யத்தைப் பரக்கச் சொன்ன பராஹருடைய திருநாமத்தையும், வேதாந்த ஸாரமான திருமந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை விஸதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியை அருளிச் செய்த நம்மாழ்வார் திருநாமத்தையும் இரண்டு பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தி, அவர்களுடைய ²நிர்வாஹத்தையும் பண்ணும்படி செய்விக்க வேணும்" என்றும் "அது செய்யப் பெற்றிலேனே!"³ என்றும் அருளிச் செய்து மூன்று விரல்களை முடக்க, அவ்வளவில் முதலிகளும் "அப்படியே பெரிய பெருமாள் தலைக்கட்டக்கடவர், இப்போது செய்ய அடுப்பது என்?" என்ன, ஆளவந்தாரும் "இன்று திநத்தில் அபிஜிந் முஹூர்த்தத்தில் பெரிய வீடு சேரும்படி பெரிய பெருமாள் நியமநம், ஆகையால் பாகவத ஸ்ரீபாத தீர்த்தங் கொள்ள வேண்டுவது" என்றருளிச் செய்ய, முதலிகளும் "இங்குள்ள வர்களெல்லாரும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களேயல்லது வேறில்லையே" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆகி, "நம் நாதமுநிகள் உய்யக்கொண்டார் திருமுடியிலே பாரிதோஷிகமாகத் திருவடிகளை யமர்த்தியருளும் போது, உய்யக்கொண்டாரும் இரண்டு திருவடி நிலைகளை நாதமுநிகள் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து பரதாழ்வானைப் போலன்றிக்கே, நாதமுநிகள் இருக்கச் செய்தேயும் ஆராதித்துக் கொண்டு வந்து, தம் அந்திம தஸையிலே, நம்மாசார்யரான மணக்கால் நம்பிக்கு ³ப்ரஸாதித்தருளினார். நம்பியும் அந்தத் திருவடி நிலைகளை நமக்கு ப்ரஸாதித்திருக்கையாலே அந்தத் திருவடி நிலையை ஆராதித்துத் தீர்த்தங் கொள்ளவேணும்" என்று அருளிச் செய்ய, அப்படியே முதலிகளும் செய்வித்து, "அடியோங்களுக்குத் தேவரீர் தீர்த்தமும் திருவடி நிலையும் ப்ரஸாதித்தருள வேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க, அப்படியே ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பற்றிப் ப்ரஸாதித்தருள, அவ்வளவில் நிர்யாண ஸமயமும் கிட்டினவாறே

1. பரம்பொருளாகும் தன்மையை 2. மேற்பார்வை 3. கொடுத்தருளினார்.

விதிசோதிதமான உபநிஷதநுஸந்தாநமும், நாதமுநிகள் நியமநப் படிக்குத் திருவாய்மொழி யநுஸந்தாநமும் முதலிகள் செய்து கொண்டிருக்க, ஆளவந்தாரும் நாதமுநிகள் திருவடி நிலையைத் தந் திருமுடியி லொற்றிக்கொண்டும், ஆசார்யர்களுடைய திருவடிகளை த்யாநித்துக் கொண்டும், த்வயாநுஸந்தானத்தோடே நிற்க, ப்ரஹ்ம ரந்த்ரம் திறந்தவாறே “சூழ்விசும் பணிமுகில்” என்கிற திருவாய்மொழியை ஸேவிக் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

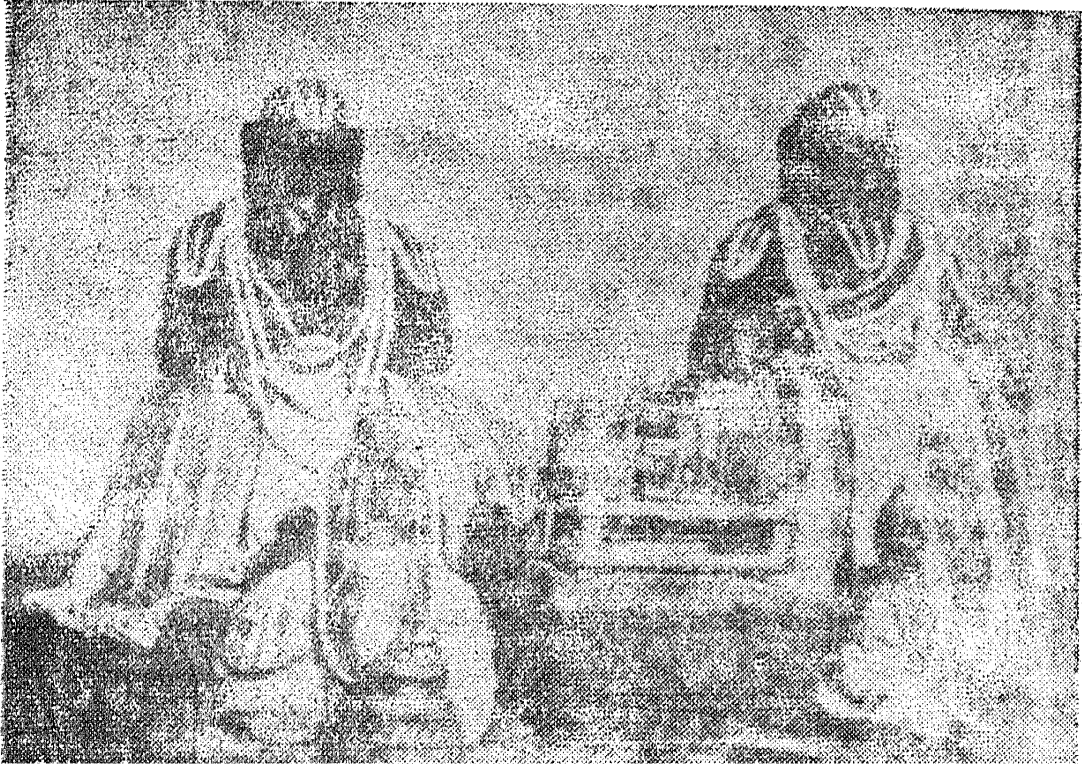
திருவரங்கப் பெருமானாரைப் முதலான முதலிகள் வேற்ற மரம்போல் விழுந்து துடித்துத் தாங்களே தேறி ¹யதிஸம்ஸ்கார வித்யுத்த ப்ரகாரத்தாலே வைதிகங்களையும் ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநத் தையும் பிள்ளையரசு நம்பியைக் கொண்டு செய்வித்து, பெரிய பெரு மாள் ²ப்ரஸாதித்த திருமலை முதலானவைகளைச் சாத்தி, ³ப்ரஹ்ம ரதத்திலெழுந்தருளப் பண்ணி, பெரிய “திரளோடே திருக்கரம்பன் துறையில் ⁴திருப்பள்ளிபடுத்திக் கொண்டிருக்க,

அப்போது பெரியநம்பியும் இளையாழ்வாருடனே இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ கோஷ்டியைக் கண்டு, “இதென்ன?” என்று கேட்க, அவர்களும் “ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்” என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அவர்களும் சோகித்து மூர்ச்சையடைந்து இளையாழ்வார் மிகவும் ப்ரலாபிக்க, பெரியநம்பி தேற்றி அழைத்துக் கொண்டு ஆளவந்தாருடைய திவ்ய விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப் பண்ண, இளையாழ்வாரும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆபாத மஸ்தகம் ஸேவிக்குமளவில், மூன்று விரல்கள் முடங்கியிருக்க, இளையாழ்வா ரும் “இப்படிக்கு முன்னமே உண்டோ?” என்று கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தாரருளிச் செய்த மூன்று அபிப்ராயங்களையும் நடந்த ந-த்தையையும் பரக்க அருளிச் செய்ய, இளையாழ்வாரும் “ஆள வந்தார் கடாக்ஷ விஷயனான அடியேனைக் கொண்டு அந்த மூன்று கைங்கர்யங்களையும் பேரருளாளன் நிறைவேற்றக் கடவன்” என்று

1. ஸந்யாஸிகள் இறந்த பிறகு செய்யக்கூடிய ஸம்ஸ்கார முறைப்படி 2. அநிய 3. ப்ரஹ்மஞானிகள் இறந்த பிறகு அவர்கள் திருமேனியை ஒரு ரதத்தைப் பண்ணி அதில் மயானத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவர். இதுவே ப்ரஹ்மரதம் 4. கூட்டம் 5. திருக்குழியில் எழுந்தருளப் பண்ணுவது.



மதுராந்தகம் ஸ்ரீ கோதண்டராமன்



மதுராந்தகத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரும், ஸ்ரீபெரியநம்பியும்
ஸ்ரீ கிருஹஸ்தராகப் பெரிய நம்பியிடம் பஞ்சஸைஸ்காரம்

விண்ணப்பஞ் செய்ய, அந்த மூன்று விரல்கள் நிமிர்ந்து திருமுகமும் மலர்ந்து வர, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் முதலானவெல்லாரும் “இவரே இத்தர்ப்பந நிர்வாஹகராவர்” என்று போர உகந்தருளி, ஆளவந்தாரைத் திருப்பள்ளி படுத்த, இளையாழ்வாரும் ¹ அவப்ருத ஸ்நாநம் பண்ணிப் பெரியநம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நம்பெருமானை ஸேவியாமல் வெறுத்துக் கொண்டு பெருமாள்கோயி லேற எழுந்தருளினார்.

ஆளவந்தாருடைய அபிப்ராயங்கனாவன:- (1) வேதாந்த ஸார மான வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விஸிஷ்டாத்வைதபரமாக ² அவ்யாஹத பாஷ்யம் பண்ணுகை. (2) திவ்யதம்பதிகளுடைய பாரம்யத்தை ஸர்வ வ்யாப்திபூர்வமாகப் பரக்கச்சொல்லுகிற ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான பராஸரருடைய திருநாமத்தை ஒருவருக்குச் சா த்துகை. (3) அவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற திருமந்தரத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை விஸதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியை யருளிச் செய்த நம்மாழ்வார் திருநாமத்தை ஒருவருக்குச் ³ சாத்தாகை — என்று ஆளவந்தா ருடைய அபிப்ராய நிருபணம்.

பின்பு ஆளவந்தாருடைய சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் கோயிலிலே செய்தருளினார்கள்.

ஆளவந்தார் திருநஷத்ரம் ஆடியில் உத்தரபடம்.

பின்பு ஒருநாள் திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளனுக்குக் கைங்கர் யம் பண்ணுகிற படியையும் பேரருளாளன் நம்பி விஷயத்தில் க்ருபை பண்ணுகிற படியையுங் கண்டு, ஒருநாள் கைங்கர்யம் பண்ணுகிற அவஸரத்தில் பேரருளாளன் திருவுள்ள ⁴ மலர்த்தியை யுங் கண்டு, நம்மிடத்தில் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின ஆள வந்தார் திருவடிகளாகையாலே

“அத்யந்த பக்தி யுக்தாநாம் நைவ ஸாஸ்த்ரம் ந ச கீரம:”

என்கிற ஸாமாந்⁵யோக்தியின்படியே ⁶ ஓரபிஸந்தி பிறந்து ந: பி கோயில் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளும்போது இளையாழ்வார் தம்

1. கர்மா முடிந்தபின் செய்யும் ஸ்நானம் 2. பிறர் மறுக்க முடி யாத 3. இடுவது 4. மலர்ச்சி 5. வார்த்தை 6. ஓர் அபிப்ராயம்.

திருமாளிகைக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் ஓராஸந்மிட்டு ஸாஷ் டாங்கமாய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கப்போக, நம்பியும் “நம் ஆளவந்தார் ஸூபாதம் இப்படிக்கு வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை¹ அதிக்ரமிக்கக்கூடுமோ? நாதமுநிகளும் ஒரு காலத்தில் ராஜாவைப் பின்செல்லப் போக, உய்யக்கொண்டாரும் ‘இப்படிக்கு ஸாஸ்த்ரா² திலங்கநம் கூடுமோ?’ என்று தடுக்க, நாதமுநிகளும் ஸாஸ்த்ராதிலங்கநம் கூடாதென்று மீண்டெழுந்தருளினார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும் ஆஹார நித்ராதினை³ த்யஜித்தவராகையாலே ஸந்த்யாதி கைங்கர்யங்களை யும் விட்டாரத்தனை. “ஸந்த்யாதிகைங்கர்யங்களுக்காக ஆஹாராதி தேஹதர்மங்களை⁴ அங்கீகரித்திருக்கிற தேவரீர்களுக்கு ஸாஸ்த்ராதிலங்கநம் கூடாது” என்று அருளிச் செய்ய, அதைக் கேட்டு இளையாழ்வாரும் தெளிந்து “ஆகிலும், சில நினைவுகளை நினைத்திருக்கிறேன்; அவை யெவையென்று பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரருளிச்செய்த அர்த்தத்தை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்யவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் சிலதூரம் பின் சென்று திரும்பி வரும்போது⁵ தேவியாரும்⁶ வர்ணந்தாஸ்தரிருந்த இடமென்று அந்த ஸ்தலத்தை நன்றாக ஸூத்திபண்ணித் தானும் ஸநாநம் பண்ணியிருக்க, இளையாழ்வாரும் “இதென்ன” என்று கேட்க, தேவியாரும் தான் நினைத்துச் செய்தபடியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, இளையாழ்வாரும் “உசித கைங்கர்ய மறியும்படியான⁷ ஸத்களத்ரத்தைப் பெற்றிலோமே” என்று நொந்து பேரருளாளன் திருவடி தொழுது க்ஷாமணம் பண்ணிக் கொண்டருளினார்.

பின்பு நம்பியும் கச்சிவாய்த்தான் திருமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளன் ஸந்நிதியில், இளையாழ்வார் விண்ணப்பத்தை ஒருகால் விண்ணப்பஞ் செய்ய, பேரருளாளரும் (1) ஸூமானுந நாமே பரதத்வம், (2) நம்முடைய மதம் பேதம், (3) ப்ரபத்தியே உபாயம், (4) அந்திம ஸ்ம்ருதி ஆவஸ்யகமன்று, (5) தேஹாவஸாநத்தில் மோக்ஷம், (6) பெரியநம்பி திருவடிகளிலே

1. மீறுவது தகுமோ 2. மீறுவது 3. விட்டவர் 4. ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற 5. மனைவியாரும் 6. வேறு வருணத்தைச் சேர்ந்தவர் (வைச்யர்) 7. தகுந்த பணிவிடை 8. நல்ல மனைவி.

ஆஸ்ரயிப்பது என்று ஆறுவார்த்தைகளை அருளிச்செய்ய, நம்பியும் இனையாழ்வாரை அழைத்து இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்ய, இனையாழ்வாரும் பேர பரீதராய் “நமக்கு இது ஓர் நன்னாளாயிற்று” என்று ¹உள்மகிழ்ந்து பேரருளாளன்திருவடி தொழுது நம்பி பக்களிலும்,

“ யஸ்ரூத்ரம் பகவத் பக்தம் நிஷாதம் ச்வபசம் ததா |
வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர: || ”

இத்யாதிகளின்படியே வரும் அபராதங்கள் புகராமல் ஸாஸ்த்ராதிலங்கநமும் பண்ணாமல் மிகவும் கீருதஜ்ஞதை தோற்றும்படி² ப்ரபத்தி பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

பெரியநம்பி எம்பெருமானார் அங்கீகரித்தல்

அநந்தரம் கோயிலிலே ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளெல்லாரும் “ஆளவந்தார் விசேஷ கடாக்ஷம் பெற்றிருக்கிற இனையாழ்வாரை இத் தர்சனத்திற்கு ப்ரவர்த்தகராகும் படி செய்தருளி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்” என்று பெரிய நம்பி ஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநம்பியும் அப்போதே புறப்பட்டுத் தேவிகளோடே கூடப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளச் செய்தே ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் ஏரிகாத்த பெருமாள் ஸந்நிதியிலே யெழுந்தருளியிருந்தவளவில், இனையாழ்வாரும் பேரருளாளன் நியமனப்படிக்கு பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பதாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு, “எண்ணின் பலம் எதிரே வந்து வாய்த் தது” என்று ஆநந்த ³நிர்பராய்ப் பெரியநம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பேரருளாளன் நியமனத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து,

“சிஷ்யஸ்தேஹம் ஸாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்தம்”

என்கிறபடியே அடியேனுக்கு ஹிதோபதேஸம் செய்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, பெரிய நம்பியும் “பேரருளாளன் ஸந்திதியில் செய்கிறோம்” என்ன, இளையாழ்வாரும் “காலம் போக்க வேண்டா ஆளவந்தார் பக்கல் கண்டது அமையாதோ?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரிய நம்பியும் ஏரிகாத்த பெருமாள் ஸந்திதியில் திருமகிழ் மரத்தடியிலே பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தையும் மற்றும் ஸர்வ மந்த்ரோபதேஸத்தையும் த்வயார் த்தத்தையும்ப்ரஸாதித்தருளி ஏரிகாத்தபெருமானையும் ஸேவித்துப் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் தம் திருமாளிகையிலே பெரிய நம்பியை எழுந்தருளப் பண்ணி வைத்துக் கொண்டு ¹ஆராதனோபயுக்த ²த்ரவ்யங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஆராதித்துக் கொண்டிருக்க, பெரிய நம்பியும் வ்யாஸ ஸூத்ரார் த்தத்தையும் திருவாய்மொழி³யொழிந்த மூவாயிரங்களையும் திருமாலை முதலாகப் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

ஒருநாள் இளையாழ்வாருக்கு எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்துகிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் இளைத்திருக்கையாலே தேவிகளை அழைத்து அவருக்கு அபூபாதிகளைக் கொடுக்கச் சொல்ல, தேவிகளும் “அல்பமாகிலும் இல்லை” என்ன, தேவிகளை ஒரு கார்யத்திலே விட்டு உள்புகுந்து பாண்டத்தைப் பார்க்க அபூபங்களிருக்கக் கண்டு தாமே ⁴ப்ரஸாதித்துத் தேவிகளையும் அழைத்துக் கோபித்து விட்டருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் இளையாழ்வார் கார்யவஸத்தாலே ஸ்ரீபெரும் பூதாரேற எழுந்தருள், தேவிகளும் கிணற்றின் கரையிலே பெரிய நம்பி தேவிகளோடே ஒரு தோண்டி வ்யாஜத்தாலே சண்டைப்பட, அத்தைப் பெரியநம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளைக் கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாமல் தேவிகளுடன் கோயிலேற எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டுத் தம் தேவிகளை மிகவும் கோபித்துப் பிறந்தவகம் போய்வா வென்றனுப்பியருளினார்.

பின்பு ஒரு பாகவதனை “இகழ நினைத்து இருந்த இடம் ஸூத்தம் பண்ணி ஸநாநம் பண்ணியும், பசித்தார்க்கு ஊணிருக்க இல்லை”

1. பூஜைக்குப் பயன்படும் 2. பொருள்கள் 3. நீங்கலாக 4. கொடுத்து.

யென்று சொல்லியும், “¹ஆசார்யபத்நியை இகழ நினைத்துச் சண்டையும்து பண்ணின இவள் நமக்குத் ²தர்மபத்நியாகாள்” என்று அவளை ³த்யஜித்து ⁴ஆர்யாஸ்ரமஸ்வீகாரம் நியமித்தருளவேணும். மென்று பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்க, பேரருளாளனும் அப்படியே நியமித்தருள, இளையாழ்வாரும் ⁵பூர்வம் ⁶உபதிஷ்ட மந்த்ரத்தைக் கொண்டு ஆர்யமஸ்வீகாரம் பண்ணியருள, பேரருளாளனும் ⁷அர்ச்சகமுகேந “யதிராஜன்” என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

நடாதாராழ்வானுதியர் எம்பெருமானுக்கு ஆர்யபித்தல்

பின்பு யதிராஜரும் பெரிய திருமலை நம்பி ஸந்நிதிக்கு ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்பி கோவிந்தபட்டரை காளஹஸ்தியினின்றும் விடுவித்துத் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு ஆட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாவோ? என்று விண்ணப்பஞ் செய்து போகவிட்டார். நடாதாராழ்வானும் பின்பு ஸ்ரீவத்ஸசிஹநமிஸ்ரரென்கிற கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் யதிராஜர் திருவடிகளிலே ஆர்யபித்தார்கள்.

எம்பெருமானாரை யாதவப்ரகாஸன் ஆர்யபித்து உஜ்ஜிவித்தல்

பின்பு யாதவப்ரகாஸன் தாயார் இளையாழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தைக் கண்டு யாதவனும் ராமாநுஜன் திருவடிகளிலே ஆர்யபித்தால் நன்றாயிருக்கும் என்று நினைக்க, அப்போது “அதுவே நல்லது நல்லது” என்கிற ⁸உபஸ்ருத்தையைக் கேட்டு யாதவப்ரகாஸனுக்கும் இச் செய்தியைச் சொல்ல, யாதவப்ரகாஸனும் “யான் ஸிகா யஜ்ஞோபவீத த்யாகம் பண்ணித் தற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக பூ ப்ரதக்ஷிணம் வேண்டாவோ?” என்று விசாரித்துக் கொண்டிருக்க, ராத்ரி ஸ்வப்நத்தில் “நம் ராமாநுஜனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி

1. ஆசார்யன் மனைவி 2. தருமன் தவருத மனைவி 3. விடுத்து 4. நான்காவது ஆர்யம் (ஸந்நியாஸம்) 5. முன்பு 6. உபதேசிக்கப்பட்ட 7. அர்ச்சகர் வாயிலாக 8. யாரோ பேசும் பேச்சு நாம் நினைத்ததற்குப் பொருத்தமாகக் காதில் கேட்பது.

னாள் அஸமயம்” என்று பேரருளாளன் அருளிச் செய்ய, பின்பு யாதவனும் திருக்கச்சி நம்பியுடனே “என் நினைவைப் பெருமா ளிடத்தில் கேட்டுச் சொல்லவேணும்” என்ன, நம்பியும் அப்படியே கேட்டு, “இராமாநுசனைப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினால் பூப்ரதக்ஷிண துல்யமாம்” என்று அருளிச் செய்ய, அதைக் கேட்டு உள் மகிழ்ந்து ராமாநுஜனைப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இவ் வர்த்தங்களை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ் செய்து “அடியேனுக்கு ¹த்ரிதண்ட தாரணம் பண்ணிவைத்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த் திக்க, இராமாநுசனும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு உகந்தருளி ப்ராயஸ்சித்த பூர்வகமாக யாதவனுக்குத் த்ரிதண்ட ²காஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித் தருளி, கோவிந்த ஜீயரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்து, ³யதிதர்ம ஸமுச்சயமென்று ஒரு க்ரந்தம் செய்யும்படி நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்ய, அந்த க்ரந்தத்தையும் திருக்கண் சாத்தி உகந்தருளினார்.

பின்பு இவ்வருத்தாந்தந்தைக் கோயிலிலே ஆளவந்தார் திருவடி களெல்லாரும் கேட்டருளித் திருவரங்கப் பெருமானரையரைப் பேரரு ளாளனை ப்ரார்த்தித்து ராமாநுஜனை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வரவேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, திருவரங்கப் பெருமானரையரும் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளி, பேரருளா ளன் திருவடி தொழுது, “என்னெஞ்சமே யான்” இத்யாதி பாட்டுக் களைத் தேவகாந்தத்திலேறிட்டுப்பாட, பேரருளாளனும் தீர்த்த ப்ரஸா தாதிகளையும் ப்ரஸாதித்து “உமக்கு என்ன வேண்டுவது?” என்று அர்ச்சகமுகேந கேட்டருள, அரையரும் “இந்த ராமாநுஜனைப் ப்ர ஸாதித்தருள வேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமானும் ராமாநுஜனை யழைத்து “திருவரங்கப் பெருமானரையருடனே போகும்” என்றருளிச் செய்ய இராமாநுசனும் அப்படியே பேரருளா ளன் திருவடி தொழுது கூரத்தாழ்வான் முதலான முதனிகளைக் கொண்டு தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வரும்படி செய்துவைத்து அரையருடனே கோயிலேற எழுந்தருளும்போது திருக்கச்சி நம்பி முதலானவர்களும் வழிவிட்டு மீண்டுபோக, நல்குல வருத்தங்களையுடைய பெண்கள்

1. முக்கோல் 2. காவி வஸ்திரம் 3. துறவி தருமத் தொகுப்பு
4. பார்வையிட்டு 5. கொடுத்தருள.

பிறந்தகம் விட்டுப் புக்ககம் புகுமாப் போலே மகிழ்ந்துகொண்டெழுந்தருளினார்.

கோயிலிலே ¹ அநந்த கொத்து பரிஜனங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடனே திருமலை திருப்பரியட்டம் முதலான வரிசைகளையும் கொண்டு ஸகல வாத்யங்களோடே திருக் காவேரிக்கரையில் எதிர்கொள்ள, ராமாநுஜனுந் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பெரிய பெருமாள் நியமித்தருளின திருமலை முதலானவைகளைச் சிரஸாவஹித்துத் திருவிதி ப்ரதக்ஷிணமாய் உள்ளே புகுந்து ஸேவாக்ரமமாக ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரையும் அழகிய மணவாளனையும் திருவடி தொழுது திருமணத் தூணருகே சென்று பெரிய பெருமானை அமலனாகிரான் படியே ஸேவித்துக் கொண்டிருக்க, பெருமானும் தீர்த்தம் முதலானவைகளை ப்ரஸாதித்து “²உபய விபூத்தையஸ்வர்யத்தை யெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தும்” என்று அருளிச் செய்து, “நம் உடையவர்” என்றும் அர்ச்சகமுகேந அருளப்பாடிட்டருள, உடையவரும், “நாயன்தே” என்று நியமநத்தைச் ³ சிரஸா வஹித்து,

“அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதீயம்”

என்கிறபடியே “பெரிய நம்.3 திருவடிகளே நமக்கு உபய விபூத்தையஸ்வர்யத்தையும் கொடுத்ததுகள்” என்று உள் மகிழ்ந்து கோயில் திருவாராதநம் முதலான ஸமஸ்த மஹோத்ஸவங்களுக்கும் வேண்டியனவை யெல்லாம் குறைவற நடத்தும்படி அகலங்க நாட்டாழ்வானையும் ஸ்ரிஷ்யனாக்கிக் கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்து அவனைக் கொண்டு ஸமஸ்தோத்தியோகங்களையும் நடத்தியருளினார்

எம்பாரைத் திருத்திய விவரம்

அக்காலத்திலே முன்பு பெரியதிருமலைநம்பி ஸந்நிதிக்குப் போயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தேவரீர் நியமனப்படிக்குப் பெரியதிருமலை

1. கைங்கரியம் செய்வோர் எல்லோரும் 2. நித்ய விபூதி, லீல: விபூதி என்ற பகவானுடைய இருப்பிடமான இரண்டு இடங்களிலும் 3. சிரமேற்கொண்டு.

நம்பி ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ் செய்தேன். “நம்பியும் முதலிகளோடு அடியேனையுங் கூட்டிக் கொண்டு காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் தீர்த்த பத்ர புஷ்பாதிகளை ஸங்க்ரஹித்து அங்கே ஸிவபூஜை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாசச் சில லௌகிக வார்த்தைகளாலே திருத்தியருள, அவ்வளவிலும் உத்தரம் சொல்லிப் போய் ஒரு மரத்திலேறிப் பத்ரமெடுக்கும் போது, நம்பியும் ‘தேவுமெப்பொருளும் படைக்க’ என்கிற பாட்டில் ‘பூவும் பூசனையுந் தருமே’ என்கிற வாக்கியத்திற்கு ¹ஸாஸ்த்ரோபந்யாஸ பூர்வகமாக முதலிகளுக்கு அர்த்த பருளிச் செய்ய, அதைக் கேட்டு ‘தகாது தகாது’ என்று சொல்லிக் கொண்டு விங்கத்தையும் ருக்ராஷுத்தையும் அறுத்து எறிந்துப் போகட்டு, நம்பி திருவடிகளிலே விழுந்து ‘உபய ஸிபூத்யைஸ்வர்யத்திற்கும் முடிசூடி நிற்க, ²முடைத்தலை கொண்டிருக்குமவனைப் பூஜித்தேனே’ என்று புலம்பி, ‘இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜிவிப்பிக்க வேணும்’ என்று எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் அவரை எடுத்துப் ³பல்படி ⁴ஸாந்த்வவாதநம் பண்ண, ‘அந்த ஸ்தாநத்தாரும் நீர் இப்படிக்குச் செய்யலாமோ?’ என்ன, இவரும் ⁵திறவுகோல் ‘மோதிரம் முதலானவைகளையும் போகட்டு, ‘மந்த்ரவாதி பக்கலிருக்கிற எனக்குப் பிஸாசத்தின் பயமுண்டோ? உங்களுக்கும் எனக்கும் ⁶பசையற்றது;’ என்று சொல்லிப் போகட்டு, நம்பி திருவடிகளிலே நிற்க, நம்பியும் திருமலை ஏற வெழுந்தருளி, இவருக்கு வபநாதிகளையும் செய்வித்துப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்துப் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாய்த் திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, காடு சென்றுபோன கட்டுடைப் பிள்ளையைக் கண்டு மகிழ்ந்தருளினார்.” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில் மிகவும் க்ருபை செய்தருளினார்.

1. சாஸ்திரங்களை எடுத்துக் காட்டிச் செய்யும் உபந்யாஸம்
2. பரமசிவனை 3. பலவிதமாக 4. ஆறுதல் கூற 5. சாவி
6. முத்திரை, 7. தொடர்பு விட்டது.

பாஷ்யகாரர் திருக்கோட்டியூர்நம்பிபக்கல்

ரஹஸ்யார்த்தம் சிஷித்தல்

பின்பு பெரியநம்பியும் உடையவரைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பக்கல் திருமந்தார்த்தத்தையும் சரமஸ்ரலோகார்த்தத்தையும் கேட்கும்படி நியமித்தருள, உடையவரும் திருக்கோட்டியூரிற் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே அவ்வர்த்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் “இம்மந்தார்த்தக் கௌரவம் எல்லாருக்கும் தெரியவேணும்” என்று “இனி யொருகால் போய்வாரும்” என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் அப்படியே கோயிலுக்கெழுந்தருளி பின்னும் ¹ஸப்த தஸ்வாரம் கதாகதிபண்ணிக்கொண்டும் பலம் கைகூடாமையாலே ²திர்விண்ணராயிருக்க, அப்போது நம்பியும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்பெருமானை மங்களாஸாஸநம் செய்துகொண்டிருக்க, அங்குள்ள முதலிகளும் “இப்படிக்கு உடையவர்விஷயத்தில் பரீகைபண்ண வேணுமோ?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதைத் திருவுள்ளத் திற்கொண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி, “ராமாதுஜனை அழைத்துவாரும்” என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்புவிக்க, உடையவரும் கேட்டு உகந்து, கூரத்தாழ்வானையும் நடாதாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு திருக்கோட்டியூரிற் சென்று அவர்களை ஒரிடத்தில் வைத்துத் தாமொருவருமே சென்று நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் “இவ்வர்த்தத்தை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டா” என்று நியமித்தருளித் திருமந்தார்த்தத்தையும் சரமஸ்ரலோகார்த்தத்தையும் பரக்க ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் க்ருதார்த்தராய் அன்று மற்றுநாள் தெற்காழ்வான் திருவோலக்கத்தில் அந்த ரஹஸ்யார்த்தத்தை எல்லாருக்கும் ப்ரஸாதித்தருள, இச்செய்திபை நம்பி கேட்டருளி, “ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாவென்று நாம் சொல்லியிருக்க, அதையும் மறுத்த உமக்குப் பலம் என்?” என்று கேட்க, உடையவரும் “ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த அடியேனுக்கு நரகமே பலம்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் “இப்படி அறிந்து செய்ய அடுக்குமோ?” என்று கேட்டருள,

“மமைவ மரணம் பூயாந் மா பூத் வம்ஸாவிநாஸநம் |
இதி புத்த்யா விநிஸ்சித்ய ராகவாய ந்யவேதயத் ||”

என்று சொன்ன இளையபெருமானவதாரமாகையாலே, உடைய வரும் “அடியேனொருவனுமே நரகம்போவது, இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்ட ஆத்மகோடிகளெல்லாரும் உஜ்ஜீவிப்பார்களே” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் உடையவருடைய உள்கருத்துக்குப் போரடகந்து, தாமதுபெற்றிலோமென்று தம்மை நொந்து, “இன்று முதல் இத்தர்ஸநத்தை ராமாநுஜஸித்தாந்தமென்னக்கடவது, உமக்கு ¹ஆஜ்ஞாநிலங்கநதோஷம் இல்லை” என்று அருளிச்செய்து ²போரடகந்தருளினார்.

பின்பு அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் “இவ்வர்த்தத்தை அருளிச் செய்த எம்பெருமானாரோ?” என்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, நம்பியும் “இது எம்பெருமானார் தர்ஸநமென்று பேர் பெற்றிருக்கக்கடவது” என்று அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவரங்கப்பெருமானரையர்க்கல்
திருவாய்மொழி ஒதி நல்வார்த்தை கேட்டல்.

எம்பெருமானாரும் நம்பி திருவடிதொழுது விடைகொண்டு முதலிகளுடனே கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரியநம்பி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் “திருவரங்கப்பெருமானாரையர் பக்கல் திருவாய்மொழியுமோதி சில விசேஷங்களான நல்வார்த்தைகளையும் கேளும்” என்று அருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அன்று முதலாக ஆறுமாஸம் திருவரங்கப்பெருமானாரையருக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் செய்து ³அநுவர்த்திக்க, ஒரு நாள் மஞ்சள் காப்புக்கைங்கர்யத்தில் அரையரும் மிகவும் திருவுள்ள முகந்து “பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து” என்கிறபடியே உறங்கும் பெருமானே உலாவும் பெருமானாக வந்த ஸதாசார்யன் பக்கல் மந்தரத்தையும் அர்த்தஸிக்ஷையையும் பெற்று எம்பெருமான் சரமஸ்ஸலோகத்திலருளிச்செய்த உபாயத்தை அநுஷ்டித்து “அத்ர

1. கட்டளையமீறின 2. மிக்க மகிழ்ந்தார் 3. பின்பற்றியிருக்க.

பரதா சாபி" என்கிறபடியே ஆசார்யன் பக்கல் மஹாவிஸ் வாஸமிருந்தால் "தத்ய மு-தி-ரே ஸ்விதா" என்கிறபடியே பரமபுருஷார்த்தம்¹ கைபுத்தும்; இது "நம் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த நவ்வார்த்தை" என்றருளிச்செய்து, இதற்கு மதுரகவிகள் நடத்திப் போந்த கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பின் அர்த்தத்தையும், "தென்குருகூர் நகர் நம்பிக்கு அன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொல் நம்புவார்பதிவைகுந்தம்" என்றருளிச்செய்து ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களை² விசுதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியையும் உபதேசித்தருள, அவைகளைக் க்ரஹித்தருளி அரையர் திருவடிதொழுது விடைகொண்டு பெரிய நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க,

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருமாலையாண்டான்பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்டல்

நம்பியும் "திருமாலையாண்டான்பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேட்டுவாரும்" என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானாரும் திருமாலையாண்டான் திருவடி தொழுது திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேட்டுக்கொண்டிருக்க, "அறியாக் காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு ஒருபடியாக அர்த்தம் அருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் ஒருபடியாய்³ க்ருதஜ்ஞாத தோற்றும்படி ஒரு "யோஜனைசெய்து, "இதுவும் ஸ்ரீபாட்டுக்கு ஒத்திருக்குமோ?" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆண்டானும் உடமகிழ்ந்து, அவ்வர்த்தத்தைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் பெரியநம்பியும் முதலிகளுடனே இருக்கும் போது அங்கேற எழுந்தருளி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்களும் "நம் ஆளவந்தார் பக்கல் இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்டிருந்தோம்" என்று அருளிச்செய்து "ஆளவந்தார் பரிபூர்ணகடாஷவிஷயரான எம்பெருமானார் நம்மிடத்தில் விசேஷார்த்தங்களைத் தெனியுமதுவும் ஸாந்தீபிநியிடத்தில் கண்ணன் வித்யாக்ரஹணத்தோடு⁴ துல்யமாம்" என்றருளிச்செய்ய, ஆண்டானும் "அது ஒக்கும்" என்று உகந்தருள, அத்திரளோடே பெரியநம்பியும் எம்பெருமானார் மடமேற எழுந்தருளிக் குளிரக்கடாஷித்துப் போந்தார். பின்பு திருமாலையாண்டானும் திருவாய்மொழி அர்த்தத்தைச் சாத்தியருளிஞர்.

1. கைக்கு வரும் 2. தெளிவாக 3. நன்றி 4. பொருத்தி 5. ஸமம்.

பின்பு ப்ரணதார்த்திஹரென்கிற கிடாம்பியாச்சான் தனக்குப்¹ பித்ருஸே ஹாதரியான பெரியதிருமலைநம்பிதேவிகளைப் பார்க்கைக் காகத் திருமலையிற்சென்று நம்பி திருமாஸிகையில் சில நாளிருக்க, அப்போது பெரிய திருமலைநம்பிக்கு ஒரு குமாரருண்டாக, அவருக்குப் பிள்ளை என்று திருநாமம் சாத்தினார்.

திருக்குருகைப்பீரன்பிள்ளான் வைபவம்

துலாயாம் வேங்கடாத்ரேன து பூர்வாஷாடாஸமூத்பவம் |
குருகேஸம் ப்ரசண்டாம்ஸம் வந்தே ஸ்ரீஸைஸபூர்ணஜம் ||

பின்பு பெரியதிருமலைநம்பிக்குக் கலியுகத்தில் சுகசுந-ஆவதான பண்ட வர்ஷத்தில் ஐப்பசிமாஸம்² பூர்வாஷாடாநக்ஷத்ரத்தில் ப்ரசண்டாம்ஸராக இரண்டாங்குமாராவதரிக்க அவருக்குப்பிள்ளானென்று திருநாமம் சாத்தியருளினார். அந்தப் பிள்ளானும் நம்பி காலசேஷபம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஏதேனு மொரு பாட்டிற்கு அர்த்தமருளிச் செய்தால் அத்தை யுற்றுக் கேட்க வும் கேவல பாலர்கள் போலே அழுவதும் சிரிப்பதுமின்றியே எப் போது மொரு தெளிவுடையதாய் நிற்கவும் கண்டு, நம்பியும் “இது ஓராஸ்சர்யகரமாயிருப்பதே” என்று போர உகந்து “நம்முடைய பூம்ப் பிராட்டியாரிடத்தில் பிறந்த இளையாழ்வார் போல் காணும்”³ என்று நெஞ்சிற் கொண்டிருக்க, இவகையெல்லாம் அங்குள்ளா ரறிந்து “இதென்ன?” என்று திகைக்க, கிடாம்பியாச்சானும் தான் அத்யபநாதிகளைப் பண்ணிக் கொண்டு பிள்ளான் நாஸ்தோறும்⁴ அவ்ருத்தராய்ச் செய்கிற அக்ஷராப்யாஸம் முதலான வித்யா க்ரஹணத்தையும் திவ்யப்ரபந்தாபிமாநத்தையும் கண்டு “இதென்ன?” என்று உள் மகிழ்ந்து நிற்க,

பின்பு ஒரு நாள் கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையேற எழுந்தருளித் திருமலையப்பனைத் திருவடி தொழுது, நம்பி திருவடி களிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, “கோயில் வருத்தாந்தமென்?” என்று நம்பியும் கேட்டருள, அவர்களும் எம்பெருமானார் ப்ரபாவத் தைப் பரக்க விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் கேட்டு உகந்து “நம் ஆளவந்தார் நியமநம் பவித்தது” என்று போர உகந்து இப்படிக்கு

1. தந்தையின் சகோதரி 2. பூராடம் 3. வளர்ந்தவராய்.

நிறைவேற்றின திருமலையப்பனைத் திருவடி தொழுது “ப்ருஹி ஸௌம்ய புந: புந.” என்கிறபடியே “இன்னும் சொல்லும் இன்னும் சொல்லும்” என்று கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் அந்த ¹வைபவத்தைத் திரும்பவும் சொல்ல, இவைகளைக் கேட்டு பிள்ளானும்,

“பாலா அபி க்ரீடமாநா க்ருஹத்வாரேஷு பூரிஸ: |

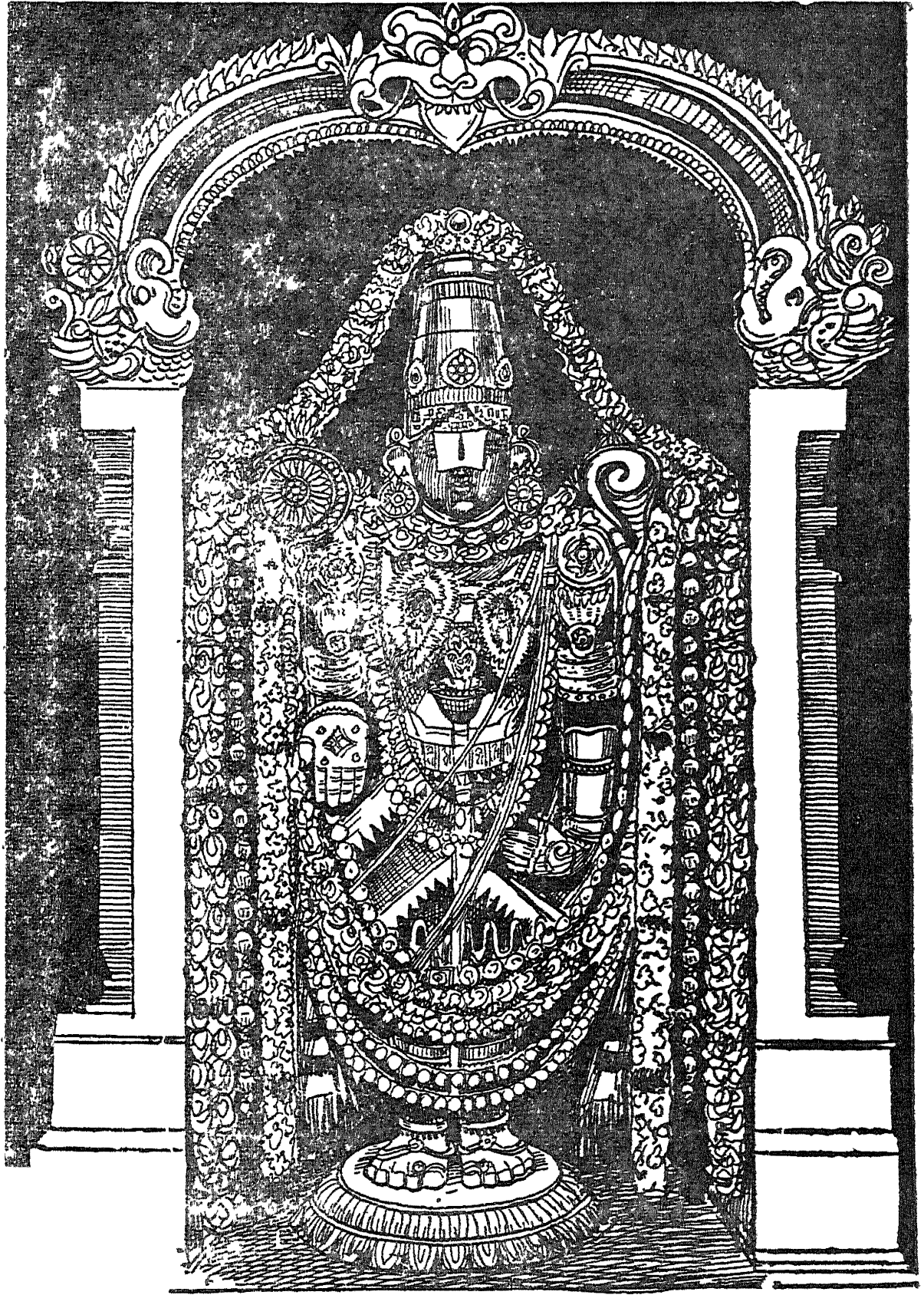
ராமாபிஷ்டவஸம்யுக்தாஸ் சக்ருரேவ மித: கதா: ||”

என்கிறபடியே எம்பெருமானார் வைபவத்தைப் பல இடத்திலும் பல்காலமும் சொல்லித்திரிய, இத்தைக் கண்டு நம்பியும் உள் மகிழ்ந்து, பிள்ளானுக்குத் திருக்கல்யாணம் பண்ணி வைத்து, “கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம்” என்கிறபடியே எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று த்வரைப்பட்டிருக்கிற கிடாம்பி யாச்சானோடே பிள்ளானையுங் கூட்டி அனுப்பித்து, எம்பெருமானாருக்குத் திருமலை அப்பனைத் திருவடி தொழ வரும்படி நியமித்தருள, ஆச்சானும் பிள்ளானுடனே பெருமாள் கோயிலேற வந்து பேரருளா என் திருவடி தொழுது, இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் தம் தாயாருக்கும் அறிவித்துக் கோயிலேறப் போய்ப் பெரியபெருமானை ஸேவித்து எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விழுந்து விடக்கூட, எம்பெருமானாரும் “இவ்விதன்ன?” என்று கேட்க, ஆச்சானும் பெரியதிருமலை நம்பி ஸந்திதியில் நடந்த²வ்ருந்தாந்தங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானாரும் பெரிய திருமலை நம்பி திருவுள்ளத் துகப்பைக் கேட்டு உள் மகிழ்ந்து, ஆச்சானை ³மடிபிடித் தெடுத்துப் போர உகந்தருளி, “இவரோ பிள்ளான்?” என்று கேட்க, பிள்ளானும் “அடியேன்” என்று திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, எம்பெருமானாரும் தந் தாமரைக் கண்களை அமலங் களாக விழிந்து, குளிர நோக்கியருளி, “நம்மிடத்தில் ஆளவந்தாரும் நம்பியும் உசய்தருளின கடாசு விசேஷம் உமக்கு ⁴ஸ்வதஸ்ஸித்த மாயிருக்கும்” என்று போர உகந்தருளி, ஆச்சானுக்கு ஸமஸ்த விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார். ஆச்சானும் ⁵அநிதாஸாதா ரணமாக எம்பெருமானார் ⁶திருமேனிப்பரிவராய்ப் போந்தார்.

1. பெருமையை 2. செய்திகளை 3. தலையைப் பிடித்தெடுத்து (அன்போடு வாரியனைத்து) 4. தானேயமையும் 5. மற்றவருக்கில்லாத 6. உடலில் அன்பு.



திருச்சானூரில் திவ்ய ஸேவை தந்தருளும்
ஸ்ரீ அஸ்மேல்மங்கைத்தாயர்



திருமகையில் திவ்ய ஸேவை தந்தருளும்

ஸ்ரீ திருவேங்கடமூடையான்

பின்பு பெரிய நம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியுடனே எழுந்தருளியிருக்கும் போது “கோயிலிலே எம்பெருமானார் ¹மாதுகரத்தில் ஒருவன் துர்பத்தியாலே விஷத்தைக் கலந்து கொடுக்கக் கண்டு ²உடவாஸத்தோடே எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்று கேட்டருளி, பெரிய நம்பியும் பரபரப்புடனே நம்பியையும் கூட்டிக் கொண்டு எழுந்தருளச் செத்தே மத்யாஹ்ந காலத்தில் திருக்காவேரியிலே முந்தருள, எம்பெருமானாரும் முதலிகளோடே எதிர்கொண்டு போய் பெரிய நம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க நம்பியும் முடிபிடித்தெடுத்திக் குளிரக் கடைக்கித்தருள, திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்க, நம்பியும் ³அளமையும், எழுந்திருப்’ என்று சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் ⁴“இன்னென்? ஆசார்ய ஸிஷ்ய” க்ரமந்தான்; உயிர் முடியுமளவும் பரீட்சை பண்ண “அடுக்குமோ?” என்று எம்பெருமானாரை வாரியெடுத்துக் கொண்டு கண்ணீர் மள்க நிற்க, திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், “உம்மை அன்றோ தேடுகின்றோம்? இவர் திருமேனிக்குப் பரிவரான தீரே மாதுகரத்தை யோதித்து “ஸமாபநம் பண்ணுவிக்கக் கடவீர்” என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணிக் கொண்டு வர, எம்பெருமானாரும் திருவுள்ளம் பற்றி யெழுந்தருளியிருந்தார்.

எம்பெருமானாரை யஜ்ஞமூர்த்தி ஆஸ்ரயித்தல்

அப்போது யஜ்ஞமூர்த்தி யென்கிற ஒரு வித்வான் திக்விஜயம் பண்ணிக் கொண்டு கோயிலேற வந்து உடையவரைப் பார்த்து, “ஐப்போது உம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை நிர்வஹித்தீராகில், உமக்கு நான் ஸிஷ்யனாகக் கடவேன்” என்றும், “இல்லாவிட்டால் எனக்கு நீர் ஸிஷ்யனாகவேண்டும்” என்றுஞ் சொல்ல, எம்பெருமானாரும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றிப் பதினெட்டு நாள் எக்ஷிபிட்டுப் பதினேழு நாளும் யஜ்ஞமூர்த்தி யுத்திப்ரபலமாயிருக்கக் கண்டு, தம் பேரருளானை ஆராதித்து “இந்தத் தர்ஸநம் அடியேனைத் தோற்றித் தோற்கக் கடவதோ?” என்று தாம் அமுது செய்யாமல் கண் உளர்ந்தருள, பேரருளாளனும் “ஆளவந்தார் அருளிச் செயல்

1. பிஷை 2. உட்டினி 3. போதம் 4. முறை 5. தருமோ 6. அமுது செய்வித்தல்

களை மறந்தீரோ?" என்று ¹ஸ்வப்நத்திலருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் விடிந்தவாறே அவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் நெஞ்சிற் கொண்டு வேதாந்தத்தில் யஜ்ஞமூர்த்தியை ஜயித்து அவருக்கு ப்ராயஸ்சீத்த ²புரஸ்ஸரமாக ஸிகாயஜ்ஞோபவீத ஸஹித துரியாஸ்ரமத்தையும் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, பேரருளாளன் ஸ்வப்நத்தாலே அவருக்கு அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்துத் தீவ்யப்ரபந்தம் முதலான விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அநந்தாழ்வார் வைபவம்

பின்பு ஒருநாள் “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” என்கிற திருவாய் மொழியில் ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்தை அருளிச் செய்ய, அநந்தாழ்வான் “அந்தக் கைங்கர்யத்தை நடத்துகிறேன்” என்று திருமலையில் திருநந்தநவநம் செய்து திருமலையப்பனுக்குப் புஷ்ப கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

திருமலைநம்பி பக்கல் எம்பெருமானார் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் கேட்டல்

பின்பு எம்பெருமானார் பெரிய திருமலை நம்பி நியமநப்படிக்குத் திருமலையேற வெழுந்தருளும் போது பெருமாள் கோயிலிலே சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஆஸ்ரயிக்க, அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு திருமலை அடிவாரத்திலெழுந்தருள, அவ்விடத்தில் முப்பது திருநாமங்களாஸ்ரயிக்க, அவர்களை ³அங்கீகரித்துப் பின்பு அநந்தாழ்வான் திருமலை இறங்கி உடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போக, திருவேங்கடமுடையான் அமுது செய்தருளின ப்ரஸாதத்தை ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கையில் கொடுத்து “எம்பெருமானாருக்கு எதிர் கொண்டு தீர்த்த ப்ரஸாதங் கொடுத்து வாடும்” என்று திருமலைநம்பி நியமித்தருள, அவரும் எதிரிக் கொண்டு போய்க் கொடுக்க, எம்பெருமானாரும் அத்தை ஸ்வீகரித்துக் கோயிலருகே எழுந்தருள, அநந்தகொத்து பரிஜநமும் திருமலை முதலானவைகளை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரே வந்து ⁴ஸத்கரிக்கும்படி செய்வித்துத் தாமும் முன்பாக எழுந்தருள, உடையவரும் நம்பி திருவடிகளிலே

1. கனவில் 2. முன் னிட்டு 3. ஏற்று 4. கௌரவிக்கும்படி.

விழுந்து “அடியேனை இவ்வண்ணமாக்கும்படி ¹ரக்ஷார்த்தமாக திரு விலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து, ஆளவந்தார் நியமநப்படிக்கு ²அபி வருத்தமாகும்படி பகவத் ப்ரபத்தி செய்தருளின தேவரீர் திருவடி களைத் தொழும்படி இப்போதன்றோ வாய்த்தது!” என்று உள் மகிழ்ந்து நிற்க, நம்பியும் வாரியனைத்து “நம் ஆளவந்தார் திருவுள் ளத்தை நம் அப்பன் ³தலைக்கட்டினான்” என்று திருவுள்ளமுகந்து திருமலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, எம்பெருமானாரும் பெரிய திருவிதி ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஸ்வாமி புஷ்கரிணியில் நீராடி ஞானப்பிரானையும் திருவேங்கடமுடையானையும் திருவடி தொழுது மூன்று நாள் எழுந்தருளியிருந்து திருமலையினின்றும் மீறங்கி அந்தப் பெரிய திருமலை நம்பி ஸந்நிதியில் ஒரு ⁴ஸம்வதாரம் ஸ்ரீமத் ராமாயணர்த்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணம் சாத்தினவாறே,

திருமலை நம்பியும் தம் குமாரர்களை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, பிள்ளானுடைய ⁵ஆஜாநஸித்தமான ⁶ஸத்வருக்தாந் தத்தையும் அருளிச் செய்து “உம்முடைய விசேஷகடாக்ஷத்திற்கு இது நல்ல பாத்ரம்” என்று பிள்ளானைக் காட்டிக் கொடுத்தருள, எம் பெருமானாரும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றி அங்கீகரித்துப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் முதலாக ஸமஸ்த விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸா தித்தருளி,

எம்பர் வைபவம்

“கோவிந்தப் பெருமானையும் அடியேனுக்குக் கொடுத்தருள வேணும்” என்று நம்பியைக் கேட்டு ⁷உதகதாரா பூர்வமாக வாங்கிக் கொண்டு கோயிலேறப் போவதாகப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந் தருள, கோவிந்தப் பெருமானிடத்தில் ⁸வைவரண்யத்தைக் கண்டு, “நம்பியை ஸேவித்து வாரும்” என்ன, அவரும் அப்படியே போக, நம்பியும் முகம் கொடாமலிருக்க, ⁹நிராஸராயத் தெளிந்து உடைய வர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, எம்பெருமானாரும் அத்திர னோடே கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

1. காப்பாக 2. வளரும்படி 3. செய்துமுடித்தான் 4. வருடம் 5. பிறவி முதலாகவே உண்டான 6. நற்செய்தியை 7. நீர் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க (தத்தெடுத்துக் கொண்டு) 8. முகவாட்டம் 9. வெறுப்புள்ளவராய்.